Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

XEM TRANG 4 : TIỂU THUYẾT KIẾM HIỆP «HIỆP KHÁCH HÀNH» ĐĂNG SỚM NHỨT

Cỏ Động

Năm thứ tư ○ Bộ mới Số 11 • 3 đồng • THỨ SÁU 16-9-66

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG CHỦ-BÚT : QUỐC-ẤN TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.503 — HỘP THƯ : 219

TOÀN THỂ CHÁNH PHỦ CAM-BỐT TỪ CHỨC

NAM VANG (AFP). — Thủ Tướng Cam Bốt, Hoàng thân Norodom Kantal, đã đưa đơn từ chức của toàn thể Nội các ông đúng theo một đạo luật của Quốc Hội, đúng với hiến pháp hiện hành của Cam Bốt.

Đạo luật này thời hạn là 4 năm đã giúp cho Cao Miên thực hiện những cải cách về tổ chức căn bản nhứt là trong địa hạt ngân hàng và thương mãi sau khi Cao Miên từ chối Viện trợ Mỹ.

Ô. Phan-khắc-Sửu trả lời cuộc phỏng vấn của Bình-Minh

VIỆT-NAM SẼ THEO TỔNG TỔNG CHẾ HAY NỘI CÁC CHẾ ?

Tổng Thông chế có độc tài không ?

Vấn đề hòa giải giữa Chánh Phủ và Viện Hóa Đạo

★ Vấn đề tự do báo chí đối vớ'i Hiến Pháp tương lai

♣ Phỏng vấn của HẢI BẰNG

SAIGON. — Ông Phan Khắc Sửu, cựu Quốc Trưởng V.N.C.H. Ứng cử viên đắc cử Quốc Hội Lập Hiến, đã đặc biệt dành cho phái viên BÌNH MINH một cuộc phỏng vấn vào lúc 5 giờ chiều ngày 14-9. Trong cuộc phỏng vấn này, cựu Quốc Trưởng Phan Khắc Sửu đã đề cập đến nhiều vấn đề khá quan trọng :

Đáp câu hỏi của chúng tôi ; « Theo ý của ông thì nội các chế và Tổng thống chế lợi hại ở những điểm nào ? », ông Phan khắc Sửu cho biết :

— Lâu nay tôi đã dự thảo 1 bản Hiến pháp nội các chế, tôi dự định sẽ mang Hiến pháp này ra trình bày với Quốc hội — nếu chấp nhận thì tôi...

XEM TIẾP TRANG 4

HÌNH TRÊN : Quang cảnh một mái của hàng bị sập nhẹp vì mìn của Việt Cộng

HÌNH DƯỚI : Quan cảnh một dãy xe Cam-những bị VC đốt phá hư hại (ảnh B.L)

BỔN BÁO CHỦ NHIỆM

ÔNG VÕ-VĂN-ỨNG TẶNG 17 CẦU THỦ CHIẾN THẮNG MERDEKA 50.000 ĐỒNG

SAIGON.— Phái Đoàn tác cầu V.N Đoạt giải Merdeka 66, sau khi về nước ngài cược tiếp rước long trọng được tổ chức tại Thủ Đô, đã được chính Quyền cũng như các Hội Đoàn liên tiếp khoản đãi nồng nhiệt.

Riêng bữa báo Chủ Nhiệm ông Võ văn Ứng, cố vấn Tổng cuộc Tác cầu VN; đã tặng cho 17 cầu Thủ 50.000đ và kể tiếp, đêm 14-9-66 tại trại Triệu Đà Đường Trần Quốc Toản (cholon) Phái Đoàn lại được 2 Uỷ Hội Quốc Gia thể thao Uỷ Hội thể vận V.N và 2 Tổng Cuộc tác cầu và bóng bàn mở buổi tiệc khoản đãi có một hàn hết những thể thao gia• và khách ái mộ bóng tròn tham dự.

PHÁP VÀ NAM TƯ ĐỒNG Ý

LOẠI BỎ SỰ CAN THIỆP *của ngoại quốc ở Việt-Nam*

★ TT JOHNSON : Mỹ không có tham vọng lãnh thổ ở Việt Nam.

Belgrade (AFP).— Tại Nam Tư, sự phân tích các điểm dị đồng giữa Nam Tư và Pháp đã giúp người ta nhận thấy những quan điểm đi đến mục đích giống nhau của Đài bên về các vấn đề Việt nam và Đức.

Về VN, cả 2 quốc gia đều đồng ý loại bỏ tất cả những sự can thiệp của ngoại bang tại VN. Về Đức quốc 2 nước đồng ý rằng vấn đề Đức quốc liên hệ thống nhứt và hòa bình với Quốc hội — nếu chấp nhận thì tôi...

XEM TIẾP TRANG 4

Ý-KIẾN CHÚNG TÔI

HIẾN-PHÁP DÂN-CHỦ VÀ CHÁNH-PHỦ DÂN CỬ

● Bài của QUỐC ẤN

Sau cuộc tuyển cử xi-9-1966, phản ứng rãi trên thế giới rất thuận lợi cho nhân dân Miền Nam.

Báo « New York Times » cho rằng : « Cuộc tuyển cử ở VN là một giai đoạn đã chuẩn bị cho giải pháp chấm dứt một cuộc chiến tranh ». Phát ngôn viên chánh phủ Đại Hàn, ông Bộ trưởng thông tin Honh Chong Mul nhấn mạnh trong mọt thông báo : « Ý thức dân chủ của dân chúng VN ngày càng lên cao ». Báo « The South China Morning Post » (Hương Cảng) bình luận : « Cuộc tuyển cử này đã đánh dấu bước đầu tiện tới sự tiến bộ lâu dài nhằm thành lập mặt chánh phủ cần cử trên nhân dân ». Dư luận thế giới đầu hy vọng « một chánh phủ sẽ được thành lập tại Miền Nam để thuyết phục Hà Nội ».

Như vậy, chẳng những nhân dân Miền Nam đòi hỏi một thể chế dân chủ, mà thế giới tự do đều nhận thấy rằng thể chế ấy không thể thiếu cho Miền này.

Nhân dân Miền Nam vốn ôn hòa nạn chi tranh đấu cho tự do dân chủ của mình bằng đường lối hợp pháp.

Vận mạng VN phải do toàn thể nhân dân Việt Nam định đoạt. Nhân dân Miền Bắc không thể nói lên một cách thẳng thắn tiếng nói của mình dưới chế độ đảng trị. Đồng bào rút thực của chúng ta ở miền Bắc chỉ còn trông cậy vào chúng ta mà thôi, vì ta ra, trong khối Tự do, chúng ta cũng có thể, bằng những phương tiện hợp pháp, tạo cho mình một chánh thể dân chủ, đưa ra một chánh phủ đại diện được cho đại đa số nhân dân chúng ta.

Như thế sứ mạng của chúng ta đối với dân tộc, đối với

(XEM TIẾP TRANG 4)

Những vấn đề sống chết của dân nông thôn

Cấp thừa hành bất tài bất hảo Ô. CHỈ HUY CHUẨN BỊ «RA ĐI» ĐỪNG HẬN DÂN MÀ NÊN

truy nguyên lại sao mình «xuống chó»

♦ bài của THÁI DƯƠNG

VIII. — Sự thành bại trong công cuộc xây dựng nông thôn phần lớn là do yếu tố nhân sự : Do đó dân các cấp chỉ huy địa phương có thực tài mà chung quanh cấp thừa hành đa số thuộc các thành phần bất hảo «đội trên đạp dưới» thì công chẳng làm nên trò trống gì cả. Như vậy cái tài lẹa càng trở thành nô dụng mà thôi.

Muốn phục vụ đắc lực cho đại đa số nhân dân nông thôn thì các cấp lãnh đạo phải đạp qua một hèn tính cảm riêng tư, cương quyết dẫn khó khăn đến mấy, thay thế những cán bộ có hành động gây mất lòng dân. Sự thất bại do nhân sự gây nên trong một cơ sở của tư nhân không đáng kể, nhưng nếu ở một cơ cấu chánh quyền chỉ vì thân nhân bọn bất tài, do ông nầy bà nọ «gửi gắm» thì tai hại vô cùng.

Cho nên người ta thường nói hễ các cấp thừa hành xã quận mà « vô dụng», thì ông Tỉnh trưởng phải lo chuẩn bị ra đi là vừa.

Nên truy nguyên tại sao mình « xuống chó »

Trước kia, đã có biết bao nhiêu ông Quận Trưởng, Tỉnh Trưởng đã phải khá sở hãi bọn thuộc trời đánh và cũng đã có biết bao nhiêu là ông bị mất chức vì những hành động lâm tiền. hối lộ, bắt bớ đánh đập dân lành của bọn tay sai.

Tính cẩm đặt sai chỗ, tính thương không đặt vào dân thì sự «xuống chó»

XEM TIẾP TRANG 4

Bị mẹ ghẻ ép bán trinh

I THIẾU NỮ 14 T. *uống độc dược* TỰ TỬ

GIA ĐỊNH.— Đêm 13-9 người ta có chở em Trương thị Thu Th, 14 tuổi nhà ở đường Hùng Vương Thị Nghỉ vào bịnh viện cứu cấp vì em này uống độc dược quyên sinh. Sau khi được biết sự tận tình cứu chữa em tính lại, khóc than thảm thiết, em còn bảo sao không để cho em chết đã sống làm chi cho khổ sở. Có người gạn hỏi thì em thú thật đã bị mẹ ghẻ ép bán trinh cho 1 huê kiều 30.000 đồng nên vì quá xấu hổ em không còn muốn sống nữa

XEM TIẾP TRANG 4

ĐẦY ĐỦ CHI TIẾT VỤ V.C. TẤN CÔNG HÃNG EQUIPEMENT INC

64 CHIẾC XE BỊ CHÁY

Lối 1 đại đội V.C vượt trang bằng tiêu liên, lựu đạn và mìn đã tấn công nhiều mặt vào hãng Equipement Inc chở đồ và sửa xe của quân đội Mỹ hồi 1 giờ sáng 14-9. Tiếp theo nhiều loạt súng, nhiều quả mìn đã nổ làm rung chuyển cả vùng Thủ Đức.

Lực lượng an ninh Thủ Đức mở cuộc bao vây địch, nhưng sau loạt

XEM TIẾP TRANG 4

1 Mỹ và 2 Việt mất tích *Thiệt hại lối 30 triệu đồng*

GIAĐỊNH.— Như tin đã loan, vụ V.C. tấn công vào hãng đồ xe của Mỹ (Equipement Inc) ở xã Phước Long (Thủ Đức) được biết thêm nhiều chi tiết như sau :

Lối 1 đại đội V.C vượt trang bằng tiêu liên, lựu đạn và mìn đã tấn công nhiều mặt vào hãng Equipement Inc chở đồ và sửa xe của quân đội Mỹ hồi 1 giờ sáng 14-9. Tiếp theo nhiều loạt súng, nhiều quả mìn đã nổ làm rung chuyển cả vùng Thủ Đức.

Lực lượng an ninh Thủ Đức mở cuộc bao vây địch, nhưng sau loạt

XEM TIẾP TRANG 4

Sự thật quanh vụ cô Ngọc Hương tự tử » TRÊN SANH MẠNG CỦA CÁC BỊNH NHÂN!

TIN THÊM VỤ ĐỤNG XE TRÊN XA LỘ

4 ÔNG KỸ SƯ CHẾT 10 NGƯỜI BỊ THƯƠNG

★ Nguyên nhân tai nạn : xe chở đá sút tay lái

GIA ĐỊNH, Trong số báo hôm qua, chúng tôi có loan tin vụ tai nạn lưu thông rùng rợn trên xa lộ làm 4 người chết và 10 người bị thương. Nay được biết thêm đầy đủ chi tiết như sau.

Hồi 5 giờ 30 chiều 13-9, sau khi mãn giờ làm tại Sài Gòn Thủy Cục ở Thủ Đức, 2 chiếc xe I 2CV số EB 5005 và chiếc «Ca» số 01691 của công chánh chở nhân viên về Sài Gòn.

Khi 2 xe chạy nối đuôi nhau vừa khởi hàng nhiệt điện gần đến cầu Rạch Chiếc (xa lộ) thình lình có 1 chiếc xe vận tải chở đá số EC 1324 chạy ngược chiều từ Saigon về Thủ Đức cách khoảng cách độ 10 thước thì xe chở đá bị sút tay lái (?) đâm qua tổ trái gây tay ngã không khiếp vì trong lúc gấp rút không thể tránh kịp.

Sau Tai nạn 55 của hoà Đã Thành và Thủ Đức đến cấp tài lửa đem các nạn nhân ra gửi cá 4

XEM TIẾP TRANG 4

★

● Điều tra của HẢI-BẰNG

VI. — Không rõ vì ông anh hành trai, cô hồng cấp tuổi nhân độ thế ấy tại giải. đến bực nào, nhưng điều đáng ghi nhận là ông rất giải hết lòn đầu các thân nhân của bịnh nhân, đôi lúc ngay cả bịnh nhân nào mà trường hợp cô nữ sinh Ngọc Hương là một.

Chẳng những bị la ó như vậy mà thôi, mẹ cô Nhược Hương còn bị ông « cậu nhân độ thế » ấy đuổi khéo ra khỏi phòng, và lạnh lùng nói rằng :

— Được rồi thông thình người ta lo cho... hỏi quá... ai làm cho kịp hả ? vậy sao mà dữ vậy ?

Bị người ta nhân tâm xua đuổi tân nhân... mẹ cô Ngọc Hương chỉ còn «chết đứng» mà bước ra khỏi gian phòng.

Bà cô Ngọc Hương vừa bước ra khỏi phòng, thì ông « cậu nhân độ thế » nọ liền có lời trách móc

XEM TIẾP TRANG 4

CƯỚP TÁO BẠO Ở ĐƯỜNG PHÁT DIỆM VÀ VÔ TÁNH

SAIGON 9 giờ sáng 13-9, bà Lý thị Kim 46 tuổi ngụ tại hẻm 73 đường Phát Diệm đang ngồi trong nhà thình lình có 3 tên cướp đi ẩn Tasi đến xông vào nhà cự hiếp bà trói vợ chồng bà nhy và cướp

XEM TIẾP TRANG 4

Hòa Thượng Tịnh-Khiết RA PHÁP LỊNH CHO T.T. TRÍ-QUANG NGƯNG NGAY CUỘC TUYỆT THỰC

● THƯỢNG TỌA TRÍ QUANG SẼ VỀ CHÙA ẨN QUANG LÚC 10 GIỜ NGÀY 16 THÁNG 9

● ĐẠI DIỆN HỘI ĐỒNG DÂN QUÂN GẶP ĐẠI ĐỨC THÍCH HỘ GIÁC.

SAIGON, — Trong bản Pháp Lịnh đề ngày 14-9, Đức Tăng Thống Hòa Thượng Thích Tịnh Khiết đã chính thức ra lịnh cho Thượng Tọa Thích Trí Quang phải ngưng ngay cuộc tuyệt thực.

Nguồn tin từ Viện Hóa Đạo cho hay, Thượng Tọa Thích trí Quang đã thụ mệnh đặc biệt của Đức Tăng Thống, đã ngưng tuyệt thực, kể từ từ ngày 13-9 và sẽ trở về chùa Ẩn Quang vào lúc 10 giờ ngày 16-9-66.

Đại diện Hội Đồng Dân Quân gặp Đ.Đ Hộ Giác

SAIGON.— Nguồn tin đáng đáu cho biết vào lúc 10 giờ ngày 15-9 đại diện Hội Đồng Dân Quân sẽ đến gặp Đ.Đ. Thích Hộ Giác, phó Giám Đốc Nha Tuyên úy.

Lý do của cuộc gặp gỡ này vẫn còn được giữ bí mật. Tuy nhiên người ta cũng suy đoán rằng, cuộc gặp gỡ giữa đại diện Hội Đồng Dân quân và Đại Đức Hộ Giác, có thể không ngoài mục đích tìm phương cách để đi đến cuộc hòa giải giữa chánh phủ và Phật giáo nhanh chóng hơn.

HÀNH QUÂN *Trực Thăng Vận* VÂY HÃM I SƯ ĐOÀN VC

SAIGON . Một cuộc hành quân trực thăng vận quan trọng đã được các binh sĩ H.K thực hiện tại 1 vùng nổi biểu trở An Khê và sáng hôm kia, Sau phi tiếc sau và các đường bắn của VC, các binh sĩ H.K đã bắt sống trọn 1 tiểu đội xâu cùng gần 13 binh sĩ B.V mới đi Hà Nội xâm nhập miền Nam

Lực lượng hành quân cho tịch thu 2 đài vô tuyến và nhiều y phục hóa trang của tiểu đội vừa công vừa nói. Trong tiểu vội vân công bị bắt sống có 2 người là phụ nữ. Khi bị bắt các vân công VC đều mang y phục trinh diễn và tay còn cầm nhạc khí.

Trường John Norton, tư lệnh sư doàn kỵ binh không vận Hoa kỳ ở An Khê cho biết thêm là có ít nhứt 4 nữ vân công khác đã trốn thoát khi các binh sĩ Hoa kỳ tấn công đường hầm của chúng.

120 Trực thăng đổ quân .— 15 VC bị hạ.

Người ta trong cuộc hành quân này 15 VC đã bị hạ sát. Một phát ngôn viên quân sự Hoa kỳ cho biết có chừng 2 trong đoàn linh chính qui Bắc Việt đang có mặt tại vùng

XEM TIẾP TRANG 4

CHUYỆN MỖI NGÀY

MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Ai là Chủ tịch ?

Ai sẽ là Chủ tịch Quốc hội tương lai ?

Sau những phút « gay cấn » lúc vận động bầu cử, bây giờ lại đến phiên... sôi nổi về câu hỏi trên. Các cuộc vận động khác lại lần tiếp diễn ra trên chánh trường.

Các « khối » có người đắc cử «ào Quốc hội cũng đang rầm riết hội hè, cũng cố nội bộ để chuẩn bị miếng mồm... ăn nói tại diễn đàn Quốc hội.

Bầu ai làm Chủ tịch Quốc hội, đó là quyền của các ông anh bà chị Nghị sĩ. Nhưng, có điều phải nhớ cho rằng, ông Chủ tịch Quốc hội — đâu chỉ là Lập hiến — là mặt mũi đại diện cho thằng dân đen xứ nầy.

Cái điều chánh yếu là ông Chủ tịch ấy — mà cả các nghị sĩ cũng vậy — phải có tinh thần độc lập bất hồi với chánh quyền. Đừng làm cái điệu như hồi nầm, hồi ông Diệm đấy, ông Chủ tịch Quốc hội gì mà khi vô đình Độc lập, lại chấp tay bụm... xưng con ngọt với mẹ xử Tổng thống, vâng vâng dạ dạ lu bù xít xát.

Các ông anh bà chị Nghị sĩ « liệu » mà lựa chọn Chủ tịch cho xứng đáng.

Lại trung gian hòa giải

Coi làm rầm vậy mà cái đề nghị giao « sếp lớ » cho đám BÌNH MINH nầy làm trọng tài giữa Chánh quyền và VHĐ cũng sôi nổi lợm.

Có bộn bàng đồng nghiệp trích nguyên văn cái đề nghị « sâm minh » ấy đề đăng tải coi chơi

Nhân cái vụ nầy, báo C.C (xã xẻ) có trích của BÌNH MINH và « chua » thêm mấy câu... ly kỳ như sau ,

Vậy chư Thượng tọa Đại đức và Phật tử, nhất là Thanh niên Sinh viên Phật tử, tiếc gì mà không lên tiếng cảm tạ 2 thì bình bút báo «Vận Hội Mới» đã, cho đến bao giờ nữa. Tự ngữ trong «chướng» của Kim Dung có câu rằng «3 vợt đao đã là thành Phật... »

Xin nhắn nhủ với ông bạn kiêm báo của báo C.C. như thế nầy. Cần gì phải đợi bạn nhắc, đã có nhiều người trong hàng ngũ bạn nếu ra đã cảm ơn hai nhà bình bút báo Vận Hội MớL. tô khuyn rồi.

Nếu muốn nói cho đúng thì phải nói theo CÂU ĐỒNG «Ba Mặt vụ với đao đi là Xung hỗ Cách Mạng rầm rầm». Hai nhà bình bút Vận Hội Mới không vớt đao đâu ?

và hãy giữ thì đúng... có đao trong tay đấy.

(XEM TIẾP TRANG 4)

PHỤC-VỤ BẠN ĐỌC

Trả lời Y-HỌC

● *Trả lời cậu Trần trọng Nghĩa*

Học sinh Pétrus ký Saigon Hiện tượng cần thận trẻ bị nóng tính không phải là bình thận. Tây y không xem đó là một chứng bịnh. Cậu không nên quá bận khoản làm ảnh hưởng đến thần kinh.

Triệu chứng đau nhức ngang lưng và mỏi các khớp xương là do nguyên nhân của chứng phong thấp gây ra.

Cậu có thể dùng thuốc sau đây :

NOVALGINE 2cc Chích thịt mỗi ngày một ống.

— ALCI B uống mỗi ngày 2 lần. mỗi lần một viên trước khi ăn.

— RHUMACINE uống mỗi lần 2 viên mỗi ngày 2 lần sau khi ăn

— VALIUM mỗi tối đi ngủ uống 1 viên.

● *Trả lời em Võ văn Tài Học sinh trung học Long Xuyên*

1) Hiện tượng đổ mồ hôi tay và chân không phải là bịnh tật gì cả không cần chữa trị. Không phải bị tê thấp như em lầm tưởng. Vì theo tây Y có những người sanh ra tự nhiên các hạch mồ hôi tiết ra nhiều mồ hôi hơn người bình thường thế thôi.

2) Muốn cho bụng không lớn và săn lại ngoài phương pháp tập thể dục thường xuyên nên cử uống nhiều nước giữa bữa ăn như nước dầu, la ve.

3) Muốn chống lại sự mệt mỏi vàuể oải sau khi tập thể thao nên dùng nhiều nước chanh dường thật ngọt.

Vì dường là « đầu xăng » của bộ máy cơ thể con người. Chanh có nhiều sinh tố C tác dụng của nó chống mệt mỏi.

HỘP THƠ

LÝ-VĂN-RỞ : Trường Canh Nông Cần Thơ xin viết tin gởi về tòa báo sẽ quyết định sau. BM

THẾ GIỚI MÀU NHIỆM VÔ BIÊN

Tự đoán điềm giải mộng

◆ của Chiêm tinh gia HUỲNH LIÊN

oOo

Ý nghĩa thần bí của những mẫu tự A..B..C dùng để giải đoán mộng)

●

A — tội lỗi người ta đổ oan cho anh — sự ác độc của những kẻ thù mà anh phải thắng,

B... cái lộn về những điều nhỏ nhoi — cai đẳng trong lòng

C... sự thân mật tội lỗi, anh em của anh lớn anh, chị em của anh hèn nhất và mẹ của anh ác độc.

D —nhiều bì bỉ đáng khinh về vật chất về tinh thần,

E — hy vọng.

F — lý luận sai lầm. khuyết điểm, sự dè nén, sự dau đớn.

G — những lạnh thiêng liêng mà anh phải thực hành ngay nếu anh không muốn trời nổi giận và trừng phạt.

H... sự sung mãn, sự sạch sẽ, sự lưu giữ. công lý và thông minh,

I... gian kế, dau đớn, buồn phiền, ám sát.

6 : hoàn toàn, chuộc lỗi,cần lao

7 : tự do, đời người, nghề ngơi. khoan khoái. thân thánh, sự hữu hiệu, tinh nữ, thần Minrve

8 : công lý

9 : không hoàn toàn

10 : mọi. điều mong ước đều thành tựu, bất cứ về phương diện nào

11 : tính xấu

J : sự hoàn toàn.

K : sự lầm phức.

L : sự khô hạnh.

M : sự buồn rầu.

N : lòng ưa danh vọng. đức tinh.

O : ân huệ về tinh ái.

P : tình vợ chồng, đức tính đề thương.

Q : sự ghen ghét. hà tiện.

R : Sự mù quáng.

S : Sự dau buồn.

T : ân huệ thần tiên.

U : tai ách.

V : hạnh phúc vĩnh viễn. đức tin. triết lý,

X : sự lương thiện

Y : khuynh hướng bi thảm

Z : thánh tinh. lòng thương, tử vì đạo.

CHƯƠNG 10

Bảng thần bí về những số trong giấc mộng.

●

1 : tan vỡ, chết chóc. tai nạn

2 : ham mê, thăng mong ham muốn.

3 : tôn giáo, định mệnh. linh hồn. quyền rủ

4 : quyền thế, vững chắc, tinh khiết

5 : hạnh phúc. may mắn,hôn nhơn

12 : triệu chứng tốt

13 : lòng thương những kẻ sắp chết

14 : lòng kính tin những người quá cố

15 : kỷ niệm thành kính đối với người chết

16 : dau đớn

17 : lãng quên khỏ sở

18 : cứng rắn

19 — tai trong, bảo thù

20 — không có gì

21 — tử tâm, tử tế

22 — tủi nhục

23 — du hành. đời khổ cực và ngăn ngủi

24 — phần nộ

25 — lễ về tôn giáo, tu sỉ

26 : quyền hành, huy hoàng hoàng đế.

27 : có thaí, bệnh kết thạch của trinh nữ.

(CÒN NỮA)

Thơ

CHO TÔI...

— Từ em bỏ lại tôi buồn.
Trăng đêm sỏi đá vo tròn
tương lai
Dốc sương Sầu hạ phiên gầy
Vàng kheya dáng lạ chảy
dài mầu tươi

Làm thân ngục tối rả rời
Tóc tai bùa kín sao trái vầy
quanh
Tiếp hồn giêng mất rêu xanh
Nghe từng loang lỗ tranh
giành trong xương

★

CHO EM...

Từ em ám sáng thủy triều
Anh đung nhan nhỏ tiêu diêu
thanh xuân
Năm đêm nghe bụi phong
trần
Chấp tay phố cũ triều dâng
tuổi buồn

Giờ em theo bể sông nguồn
Anh thân dầm nắt hiện hồn
chớp giăng
Ngàn năm ác mộng đầy vơi
Nhớ khuya gào thét ôm đầy
suy tư

ĐẠN DẠ UYÊN

(nhóm thơ 20 Gò Công)

Mặt Trái Cuộc Đời

MÂY HOÀNG HÔN

Số 11 — ✱ HÀ TỪ TÂM

— Hơn thế nữa Trọng ? Tao sẽ hy sinh tết cả cho Thúy, dù đánh đổi lấy sinh mệnh nầy. Không hiểu tại sao tao yêu Thúy như vậy nữa. Nếu bảo là Thúy đẹp thì không đúng, tao đã quen bao nhiêu người đẹp hơn Thúy rồi. Nhưng cái thơ ngây của Thúy chính phục tao. Tao không thể nào bỏ Thúy được.

Sơn quay lại nắm tay bạn, hồi trong nụ cười, trong niềm tin :

— Mầy có nghĩ là tao sẽ cưới Thúy, thật huy hoàng !

Trọng gật đầu, mắt chăng nhìn ra xa xâm. Có bao nhiêu mối tình đẹp, có bao nhiêu mối tình đã [illegible] ra cá mán và nước mắt mà rồi không đi tới đâu. Người yêu của Trọng đi lấy chồng rồi.

Những xa cách ngăn chia của tiền tài, danh vọng đào tăng lũ hồ trống vắng vẻ đại giữa cuộc đời nầy, để dim tan nát mối tình đẹp nhất. Mối tình trắng ngàn đời là một khúc hát say sưa.

Chàng đứng dậy, phủi áo kéo bạn.

— Thôi chị ấy cũng đã tới nơi. Mầy có lo rồi nó cũng vậy ! Đi vào cho tới giờ ăn cơm nữa, bộ sáy đến mấy giờ đêm mới hay sao. Nếu không nhờ bạn có phiền gác do nghe bạn. Thôi mơ mộng vừa vừa nó mầy ơi ! Còn bao nhiêu cho tao xin cả đi.

— Ừ nhỉ ! Sao chiều nay tao mơ mộng lẹ. Lâu quá rồi mớ gặp lại người yêu, mầy cấm tao. nhớ nữa sao.

— Ai dám cấm mầy. Nhưng thương đã trong tim thôi.

Sơn bật cười, đôi bạn choàng vai nhau đi trong màu trời đã ngả về đêm phủ mờ ở lên vạn vật một nỗi buồn nhẹ nhe mang mang.

Đêm đường đã sáng tỏ, soi là đã qua hàng cây ven phố lâm Thủy ngập ngừng, bước chân đã đặt qua cổng nhà, nàng nghe rõ [illegible] on tim mình đập trong lồng ngực.

Bằng Thủy thấy nàng sắp phải đối đầu với bao nhiêu câu hỏi Thủy đứng chân lại. trên tấm tâm bồn, khe khẽ gọi.

— Bích ơi ! Bích !

Một [illegible] con gái trẻ. trẻ hơn Thủy và giống nàng như hai giọt nước [illegible] nhiều [illegible] cười tìm tòi :

— Dạ không. «bà già». Đi đâu mà biệt mù. Má nhắc bà hồi nãy đó cho hay tin mừng !

— Rồi má còn nói gì nữa hôn ?

Lách mình qua cửa Thủy hỏi luôn trong dáng điệu bồn chồn

— Không. ba má đi ciné rồi.

— Hủ vía.

— Ở lần nầy thì bủ vía, lần sau rồn như vậy nữa nghe, rồi ổng bà có ở nhà thì nghe cả Tám Cô Nhạn luôn.

— Thôi lần sau, tao không đi như vậy nữa.

— Ờ, ở nhà cô anh Thi tới kiếm chị. Anh ấy nói bữa vào tới chơi !

(CÒN TIẾP)

Tâm linh

◆ cô ÁI-TRINH trả lời

EM CHỚ QUÁ BI QUAN

THƯ CỦA EM P.H.M. (Sg.)— Gởi chị Ái Trinh.

Em có một câu chuyện khó tâm quá, đánh liều viết thư xây đến chị mong chị thương mà giúp cho em một lối thoát.

Em và K. yêu nhau đã hai năm nay rồi K là một người rất đáng cho em chọn một gởi vàng. Chúng có cũng ăn việc làm đủ bảo đảm cho hai đứa. tánh tình thuần lựa biết kể trên người dưới. Tôn lại theo em nếu sống chung với K. em chắc chắn sẽ có hạnh phúc. Mới rồi K bảo không cho chờ đợi được nữa, để chàng về thưa với cha mẹ đi hỏi em cho chàng. Chị ơi, thật không chịu nổi sự cương cường em hơn nữa, lý được người mình yêu quá là điều mơ ước của mọi người. Nhưng thật là đau đớn đến em. không biết đây là điều may hay rủi cho em nữa. là em vừa khám phá ra là ông nội chàng khi xưa mắc phải bịnh cùi, em không biết cha chàng có bị bịnh ấy không, còn chàng thì lành lặn không có điều hiệu gì khiến mình có thể nghi ngờ được. Em có hỏi thăm nhiều người thì được biết rằng bịnh cùi có thể di truyền, nhưng di truyền cách không cha chàng không có mắc bịnh, chàng không mắc bịnh nhưng vẫn có thể cho chàng bị bịnh. Nghĩ đến điều nầy em kinh nơang hết sức, mà za chàng thì... chàng có lỗi gì đâu chị ơi, phần em chắc em cũng không có cái đâm ấy. Phần chàng thì vẫn không hay biết gì vì nó lo ngại của em cứ giục giã em mãi.

Chị ơi em khó tâm quá theo chị thì em phải làm sao.

1) Có thể nào sống chung với chàng nổi lo ngại mãi em ích lắm thôi.

2) Nếu từ chối lời chàng thì em phải nói như thế nào đây ? để tránh cho chàng cái mặc cảm mà em biết có thể hành hạ chàng suốt đời.

Phần em tính yêu xây dựng đã hai năm trời biết bao là công khó, biết bao là kỷ niệm mà lại phải xa nhau vì cái lý do cay nghiệt ấy ? Chị hiểu cho em không ?

Mong chị sớm giải đáp cho em, em trông chờ từng giây phút. Thành thật cám ơn chị và chúc chị được nhiều sức khỏe.

(XEM TRẢ LỜI SỐ MAI)

MÀI TRƯỜNG THƠ

GIẬN NHAU

◆ HÀN CHÂU QUẾ

SÁNG THỨ HAI, sân trường ồn ào những tiếng cười đùa tiếng trong nắng. Mình gái cặp sau khi bỏ tất cả tập vở vào chạy ùa xuống dortoirs. cô quên không gọi Quyên đi cùng. Thật ra thì không phải Mình muốn giận Quyên, nhưng Quyên học sơi mình lắm, cả ngày chưa nhật Quyên hết đi chơi với chị nầy đến đi chơi với chị kia. không thèm nói tới Mình một tiếng.

— É Mình ơi chờ tao với. Sao hôm nay mầy chỏ quá vậy.

Câu nói ấy khơi từng những rồi niềm trong lòng Mình.

— Tao chỏ kệ tao tao. Mắc mớ gì tới mầy ! Quyên nhìn bạn rồi quay đi. Thế là hộ giận nhau thật tình. Không có cái khẩu nào không giận nhau mà mà ngồi gần nhau, xác chung thước kẻ, chung quyển sách.

Những cái vẻ chế chóc khiến sự tức giận bỗng hoa tao đây không thêm biết. Mình viết bài cố đẩy tay Quyên cho chỗ viết nguyệch ngoác khó coi. Cái ý trả thù của Mình làm cho Quyên bực tức, Quyên đã không nói gì đến sự giận hờn và lý của bạn thì chẳng lẽ Mình lại chăm hỏi đến thế sao ? vậy mà mình cứ có những cử chỉ khiêu khích làm cho Quyên tức điên lên. ngụm nước bọt trào qua khỏi cổ theo đà giận hờn Quyên phun ngay vào chung chỗ Mình đang viết.

Thế rồi Mình la lên, nó sửa ngay tổ vào một Quyên một bạt tai. thì cả giận phải thấy hành động hai đứa.

— Quyên Mình cái gì đó ? Hai chị lên đây coi !

Sắc mặt nhợt nhạt vì sợ hãi. vì giận dữ của hai đứa học trò gái thật là thảm thương. cô giáo dẫn hai điều hành kiểm phải trừ nhưnối thăng lên cho Quyên thà Mình thêm. Nhưng nó im lặng đến cuối giờ. thay áo đi ăn cơm. Vẫn bàn ăn cũng không thêm nhìn nhau hộ giận nhau thật tình, đã trước đây một ngày hộ thương nhau thắm thiết.

Chiều nay thăm nhau vào thăm nữ sinh nội trú. Mình chở mẹ, nó nằm trên trong nhà Quyên thay áo xuống phòng khách tiếp người mình mà buồn nghiêm. Nếu không giận nhau có lẽ cả hai đã choàng vai nhau đi loanh quanh cho đỡ buồn.

Khi người nhà vở xong. Quyên lên phòng hai gặp Mình nằm khóc nó tắn ngăn nhìn bạn, rồi khóc đến được nhóng thương nếu ngán ngưt đang lên. nó rón rén ngồi xuống ôm vai bạn.

— Thôi nầy ! Tao buồn lắm, mầy đừng giận tao nữa, ngồi dậy đi hai đứa lấy bánh ăn, mà tao cho hợp bánh kịa. Dậy đi. Mình quay mặt người lại ôm lấy lấy bạn khóc nức nở và không hẹn không cho cả hai cùm thấy thương nhau hơn bao giờ hết, mọi chuyện xảy ra là giấc mơ thôi.

Nói chuyện Y-HỌC

VẤN ĐỀ Y HỌC XÃ HỘI LIÊN QUAN ĐẾN HẠNH PHÚC VÀ TƯƠNG LAI NAM NỮ THANH NIÊN

II.— Hoàn cảnh xã hội đã ảnh hưởng đến vấn đề tình dục như thế nào ?

● *Các nhà y học phân tích những hiện tượng tâm lý của con người từ bé thơ đến tuổi trưởng thành vì sao nắc tật thủ dâm.*

◆ của BS A.B.C

Lúc còn nhỏ, nó bướng bỉnh duy trì sự kiểm soát đại tiện, đòi lập với những cố gắng của những người chung quanh để giáo dục nó và bằng một sự oán hận chống lại các cố gắng đó. Có lẽ chính vào cơ hội nầy, lần đầu tiên đứa bé học tập sự thủ dâm.

Lớn tuổi hơn muốn chết, nó không định mạt thái độ bất phục tùng đây nghĩ ky, lúc trưởng thành nó biến lộ một tánh độc đoán, kiên trì và hoài nghi kinh niên.

Nó tham phiền về việc mà người ta buộc nó phải làm cái mà nó không muốn và và việc người ta ngăn nó làm cái mà nó muốn — Luôn luôn nó không thích những lời khuyên hay sự giúp đỡ của người khác. Nghiêm chỉnh trong quyền hạn của mình nó luôn cho rằng ít nhiều mình bị thiệt thòi.

Nó trở nên rất xảo động khi nghĩ đến việc mình bị trait quyền sở hữu một vật nào đó, để quan qua, nó không biết hưởng những giờ phút thoải mái.

Lúc còn nhỏ nó đặt một sự thích thú mạnh mẽ đối với các cảm kỉ bài tiết hậu bể

Các đứa bé đều có tâm trạng đó, nhưng ở nó thì quá lố hơn và xem những cảm hân nầy như một phần của bản thân mình, có giá trị lớn lao, nó có khuynh hướng đưa giáo với các chất ấy.

Khi lớn lên, y lại đặc sự thích thú đó (đòi khi y cho duy trì trong kỷ ức) vào những cái gì tượng trưng cho cảm bá, nhất là vào tiền bạc, vì trong tư tưởng cả kỷ như dân ca, tôn giáo và sự hoạt động ngầu nhiên của tâm thần. tiền bạc thường liên hệ với các chất phân excrement sự thích thú đó cũng nhân vào trẻ con do trước kia y trông của đứa bé tự ở chỗ đó mà sinh ra.

Tư thế đầu tri của y có 2 thì : Sự kém giữ (rétention) và sự buông lơi có mức độ.

Bị cao thượng hóa. khuynh hướng kém giữ khiến cho y trở thành hà tiện, có khi keo kết, thích sưu tập và một số ý kiến, có thể là bản thân của nó viên «bảo tàng viện». Bản tính ưa chống đối đưa y đến chỗ thích trật tự một cách sáy sưa.

Những ngòn tay của y tự nhiên sắp xếp lại các bút chì, giấy mà trên bàn làm việc mà y đến gần, sửa lại các khung ảnh. bàn đã nghiêng lệch trên tường.

Trong hoạt động của tinh thần, thói quen nầy đưa đến tính hay khoa trương và sự thích đối với sự uyên bác, trăng thực tiền thì y kinh tởm sự phung phí và cái cẩu bả.

Thái lại việc can thương hóa sự buông lơi tạo ra những cá nhânquảng đại và ngông cuồng. Hy thích làm ở nơi những vật gì rơi vào tay hoặc những thứ đưa bé thích vậy đó bằng phân tất cả đồ vật chung quanh nó.

Hy thích vẽ, in khắc tên trên các mẫu đồ đẹp hay hoại đi. Hy cũng thích tặng quà người khác, có một số đưa nhưng hoạt động của hy đến chỗ sáng tạo, hy ưa nên vợ những chất liệu như đất sét, (Con nữa)

SAIGON Tranh SƯƠNG

Phóng sự trào phúng của : LƠ-MOA

Đây, 1 trong 1001 bộ mặt bịp bợm

Dân Saigon không thể biết được trong hàng tối hậu trường chính trị, có những tên bịp bợm — có thể gọi là tên điển đảng, lợi mình đội lốt trí thức như trên giáo sư Thuy.

Một đời « xôi thịt »

Chấm dứt cuộc đời « Bịp bợm » của giáo Sư THUNG, qua vai nên CHÁM PHÁ.... Cũng đã nhận được tên đại gian, hàng lừa bịp mọi giới đồng bào. Chúng tôi cho rằng...

anh ta đã tranh sống và muốn tranh trường cho thế nhỉ vai «xác-khẩu trường của anh ta tại cái đất Saigon nầy cho nên mới ăn nập trong bóng tối hậu trường chính trị đấu bất trò con khi ký !

Vả tiếp theo đây chúng tôi nói đến những bộ mặt khác những bộ mặt của SAIGON hôm nay sinh, cùng không kém phần đều giả, vì sống theo quan niệm Sống là phải... Sướng ! Đăng ? ! Nhưng than ôi !

Giả lốc đã không ngừng thổi qua đã thì có hàng 2 triệu người đang tranh nhau từng chiếc ghế, từng lời nói, từng sự lừa phỉnh. bịp bợm, và cả đến những sự xôi đại, dần đục cả một thế hệ trong lại...

Phong trào nữ sinh phiêu lưu...

Trước đây, đã có một đạo Saigon huyên náo bởi những luồng dư luận và bàn tán của những cô gái Hội của Hội của nhân sự đó với cái tên là HỘI « C T Y » mà thực sự cho đến nay vẫn chưa ai nói đến nó — hay nói đúng hơn là khêm phá để tìm hiểu thật đúng đã và chính xác về cái Hội bí mật nầy.

Giới con gái Saigon ngày nay vẫn có một số của mái mà chạy theo sự cám dỗ của Ngoại kiều. nó là phương tiện của những cô gái sống không có lý tưởng tự hào phương, tâm hướng tập trung về sống ở Saigon.

Ác hại hơn ! Một hiện tượng kỳ quái và trong người được thể hiện bởi bởi cái gần đây... có những người viết bài để cổ động và thúc đẩy cho phong trào... gái Việt lấy ngoại. Kiều.

— Tại sao có vấn đề nầy ?

— Một vấn đề đau thương, bi đát của xã hội hay một giai đoạn phát triển ý thức hệ tiến bộ, văn minh

Tôi gặp một anh ay, lý luận :

— Tại mình đã chơi bời sướng thối thây ra từ bao lâu nay xây ! Chúng mình phải cho «chàng nó» sướng với chứ !

«Chàng nó» đây là những cô gái Saigon, mà anh ay ám chỉ.

Một vài tiếng vang của giới Sinh viên chống phong trào gái Việt «lên thang» lấy Mẽo, hoặc những tiếng bảo động của.

Hội bảo vệ nhân phẩm phụ nữ Việt không đã sức chống đáng đã... phòng trừ của gái Sài gòn hay nay đối với việc tranh sống để lấy tiền ngoại kiều sống cho thật ...sướng !

Mỹ một cuộc «phiêu lưu kỳ thú» giới «chuyên nghiệp lấy mẽo» không cho thứ vị gì nữa ! Một số người viết qua nhiều vẻ vẩn đề nầy, và đã có « ý » ! là tố tâm trong của gái lấy mẽo có nhiều điều hấp dẫn, và đối khi đem ở « thi vị hóa » cảnh đã nó với mẽo để gây phong trào vang hão trong giới gái Việt ngày càng bành trướng ? ! ?

Chúng ôi nuôn nỗi mẽo để gây con gái nhà lành trước luồng gió độc

Những người con gái đi vào các trường dạy Anh Văn.

Tôi đã gặp một anh chàng nhạc sĩ ay, ngày ngày uống Whisky. đi rong bằng xe Huê Kỳ chơi bời như ở S.G.C ! hỏi điều :

— Con gái mua bán bây giờ nói tiếng Mỹ mặt cay. Nó làm Sỹ Mỹ. Đưa nó đi muốn nhớ cây mua gì. tao nói hộ cho mặt tiếng.

(Con tiếp)

CHUYỆN...

CON QUỶ NÚI SAM

Số 11 — ◆ của DẠ-KHÁCH

(TIẾP THEO)

Khi tỉnh dậy Thạch Sung quờ quạng thiếu phụ đâu. anh ta hết hoảng và qua khỏi lại thấy 2 con quỷ mặt nhoai nhoái nằm lăng ra đó, khóc biết chừng đã chết chưa.

Nhưng ThạchSung nghe tiếng đã tay, dập chân của nó và tiếng phì phò... biết hai con quỷ nầy chỉ mệt là thôi chứ chưa chết.

Anh ta bò ra phía ngoài với tâm trạng hoang mang cực độ không biết thiếu phụ giờ nầy đâu rồi.

Mệt phờ, đau đớn khắp chân thân Nhưng Thạch Sung vẫn cố gắng suất. tìm kiếm người thiếu phụ mà anh ta đã yêu thương trong một hoàn cảnh rùng rợn và man dại của núi rừng.

Chợt nghe tiếng rỉ của hai con quỷ Thạch Sung quay lại thấy chúng tập chiến lần nầy càng dữ dội hơn lần trước.

Biết thân sở đụng một vật gì mềm n hồn. Thạch Sung định vẻ lên nhưng anh ta định thần khi nghe tiếng đ ở của thiếu phụ:

Thiệt là mừng vô kể ! Thạch Sung không ngờ thiếu phụ đã tỉnh và ngồi cạn rồm trên trong kẹt đá. Anh ta nói nhỏ nhỏ :

— Dờ ! Phải chạy đi đó...

Thiếu phụ đ ở :

— Tôi... tôi... mệt... mệt... quá...

chịu thôi.

— Rằng lên đó ! Ở đây là chết đó...

Nói tới đây, anh ta luồng tay vào xốc nách đựng thiếu phụ đứng lên Toàn thân Thạch Sung run chuyển ngày đau đớn. Anh ta không ngày trong cảnh khốn nguy, không khiếp vân có những giây phút gian kỳ lạ lâm cho anh ta phân khởi, quên sự hãi.

Thiếu phụ đã mặc cho Thạch Sung dìu đi. Mùi hôi tanh trong hang lên cho hơi thở của hai người ngột ngạt và càng khó chịu hơn nữa là vì hơi thở quá đầm đặc.

Khi đưa thiếu phụ ra tới cửa hang thì lúc đã tiếng gà rừng the thé nay lại ngân buồn thiệt là buồn.

Thạch Sung lập bảo :

— Thôi bây giờ em phải thoát khỏi chốn nầy cho thiệt lẹ...

Thiếu phụ lờ đờ cặp mắt. tóc xõa rối chấm. không còn biết mái cỏ gì nữa khi thân trên không cân mảnh vải nào che dậy.

Thạch Sung vẫn luôn tay sau lưng đỡ cho nàng đi. Vì sẽ nhiên là đây vụng dã khiến cho anh ta có nhiều lúc sự va chạm khích đã. những trăng phần nầy chạy thoát. bắt ngờ Thạch Sung nghe tiếng rỉ của hai con quỷ phía sau tiếng ấn ấm của chúng nó đuổi theo.

Thất đảm. Thạch Sung tái mặt. nói hết :

— Chết rồi !

Thiếu phụ cũng bàn rân tai chân. quay xuống Thạch Sung nghĩ. chỉ còn có cách chống nông chạy mới may ra Anh ta lý lăng nâm hai cườm tay thiếu phụ quàng qua vai và cống nàng lên lưng.

Khi hai con quỷ nửi Sam đánh vật nhau tới gần kiệt lực. nâm vật ra thở phì phò. một con đâm kiếm không thấy thiếu phụ nằm dưới đất. bèn phát dòng lên... lo lắn nhìn tứ phía. nhảy cả tung và vống lên không khiếp. Nó ức lắm. và chạy khpảh khang ra ngoài hang.

Con quỷ thứ hai bị đập gần nửa đầu nên nằm lăng ra đó.

Khi Thạch Sung cõng thiếu phụ chạy trốn. con quỷ vượt theo sát chạy đuổi theo. Nhưng nó không bị kiệt sức vì đã chiến. đâu ác liệt với con quỷ kia. thì nó đã chạy đuổi theo hai Thạch Sung rồi.

(CÒN TIẾP)

CẢI TỔ THI CỬ :

lợi hay hại cho học sinh

Vấn đề có nên tái lập kỳ thi trung học đệ nhất cấp hay không, cho đến nay vẫn còn được để cập đến rất nhiều. Bộ giáo Dục chưa có quyết định đến chính thức. Hội đồng Quốc gia giáo dục mới dây đã đồng ý là không nên tái lập kỳ thi nầy. Dưới đây là những viên chức có thẩm quyền trong giới giáo dục về những kết quả sự khởi của cuộc cải tổ thi cử. Những nhận định nầy được ghi nhận sau khi nghiên cứu các kỳ thi Trung học và Tú tài tổ chức trong những thắng vừa qua.

Vấn đề giản dị hóa thi cử (bãi bỏ kỳ thi khóa 2 Tú Tài I và 2, chỉ tổ chức thi Tiểu Học và Trung Học đệ nhất cấp cho tráng niên) là bước đầu của việc cải tiến nền giáo dục sao cho hữu hiệu hơn để đặt giáo dục nền móng cho công cuộc hướng dẫn học sinh và thực nghiệp hóa dân dân chương trình học.

Chính đại hội giáo dục toàn quốc tháng 10 năm 1964 đã đề ra việc bãi bỏ một phần nào những kỳ thi quá nhiều với tính cách đại quy mô ở nước ta. Khách quan nhận xét, chúng tôi thấy có phần đúng nào xác đáng về du luận của nhiều nhà giáo dục trong nước cũng như một số quan sát viên ngoại quốc về vấn đề giáo dục và thi cử trên phần đất tự do này ở đây học thi ít thi thì nhiều».

Bảo vệ sức khỏe và sự tăng trưởng đều đặn những khả năng tinh thần.

Chế độ thi cử gây nhiều trở ngại cho những mầm non của đất nước. Nó đung dưỡng óc bẩm [illegible]

Thực thế, nền giáo dục nặng về trí chương khoa cử đã làm phát sinh ra lối học luyện thi, học tủ mà dư luận mấy năm trước đã khá sôi nổi. Học sinh chỉ cần học những phần chính của chương trình trong vài tháng. cốt để đi thi chứ không cần rèn luyện những quang năng khác, ý là không nói đi đến tệ đoan học nhảy lớp.

Một số phụ huynh học sinh vì gia cảnh đã quên những tai hại lớn lao mà vì tính tán đồng lối học nhảy vọt, cốt tranh thủ thời gian, mau chiếm lấy mảnh bằng để hiểm một việc làm trong các công sở.

Chế độ thi cử trước đây đã làm lãng phí những khả năng cũng như những khiếu năng về kỹ thuật, về chuyên nghiệp của một số lớn trẻ em ít may mắn (60%0 ở bậc Tiểu Học, trên 70%0 ở Trung Học). Những trẻ nầy phần vì phải bỏ dở việc để kiếm kế sinh nhai.

Lẽ ra nền giáo dục phải chuẩn bị cho chúng thâu lượm những kiến thức chuyên nghiệp hay kỹ thuật cần thiết (cho việc làm thư ký, kế toán, đốc công, thy chuyên môn) hoặc lại là mảnh bằng Trung học đệ nhất cấp hay Tú tài với những kiến thức bao quát ít thực dụng cho sự vào đời của chúng (những kẻ phải bỏ dở việc học). Với những kỹ thi liên tiếp nền giáo dục của ta không thành công trong lãnh vực học thức thuần lý (đề tiến tới Đại Học). Đối với thêu số (ông Uỷ Viên Giáo Dục cho biết khoảng 70% tổng số, hơnmột triệu học sinh. trẻ bị dồn vào thế phải đóc hết nỗ lực vào bậc Tiểu Học Trung học phần đông khi bước chân vào đại học. thì tinh thần đã mệt mỏi) sức lực đã hao tổn, mất một phần lớn khả năng sáng tạo. phết triển cần thiết ở bậc Đại Học. Hơn nữa. ở nước ta việc dinh dưỡng nói chung thiếu kém, nhà ở lại chật hẹp mà học sinh nhỏ tuổi phải tập trung hết sức lực vào việc học khoa cử trong những tháng nóng bực nhất. giữa cái tuổi đang cần được phát triển đồng đều về thể lực cũng như những năng khiếu tinh thần.

Mấy năm trước đây đã có bao sự kiện đáng tiếc : học sinh nam nữ ở tuổi 16 — 20 gần những mùa thi. chích thứ thuốc kích thích để thức khuya» ngốn ngấu cho đủ chương trình thi cử. Thế hệ trẻ như vậy thử hỏi lên Đại học làm sao thâu lượm được nhiều kết quả. Ấy là chưa kể những chuyện đáng buồn :

Tự hãy hoại thân thể vì hồng thi mà bảo chí đã từng lên tiếng.

So sánh với các nước tân tiến. ta thấy thanh niên ở bậc Đại học (tức là đến trường thành) vẻ thể lực cũng như trí lực đã phát triển đủ rồi mới phải đốc hết nỗ lực vào việc học những môn chuyên biệt. Chúng ta không phủ nhận những tinh hoa hay thiên tài tỏ ra xuất sắc ngay ở tiểu học Trung Học và cả Đại học những những phần tử ưu tú ấy thực là quí ít.

Vì vậy, nếu có một chính sách giáo dục giảm nhẹ từ chương khoa cử mà đành cho thế hệ trẻ vào Đại học thì số lượng những phần tử ưu tú hẳn phải gia tăng được nhiều hơn

Tóm lại vấn đề đặt ra là chương trình học làm sao phải hữu hiệu : Vừa không lãng phí sinh lực và khiếu năng của trẻ, vừa phục vụ cho cả một thế hệ chuận bị vào đời (Riêng cho lớp người thiếu điều kiện) vừa sửa soạn được hoàn hảo cho lớp học của giới dồi dào khả năng tiếp tục học lên bậc cao.

Đặt tâm quan trọng vào sự học đều đặn cho niên học được đầy đủ ít ra là 9 tháng

Ý thức tầm quan trọng của vấn đề Giáo Dục đối với tương lai của đất nước, Bộ đã chủ trương cải tiến đàn chế độ thi cử giảm nhẹ thi cử để chuyển chủ sang phần thực nghiệp Những kết quả đầu tiên thâu lượm được tuy chưa có mấy vẻ cho những bậc có trách nhiệm ý thức được sự cần thiết về việc nghiên cứu một chương trình bớt ôm đồm, ít tử chương hơn.

Thi cử số chỉ là vấn đề kiểm nghiệm sự học hành đều đặn chứ không còn là một cứu cánh mưu sinh.

Học sinh bắt buộc phải bỏ bọ đủ các môn và trong một môn phải học đủ các tiết, mục, không còn lối học tủ học cách quảng nửa. Quan niệm học vẫn cho thi cử sẽ dần dần lu mờ đã được Ông Phó Chủ Tịch Ủy Ban Trách Vấn Hóa Xã Hội cũng đã nêu rõ vấn đề Giáo Dục vì con trẻ cho thế hệ tương lai chứ không phải vì thi cử hoặc cho khoa cử.

Các kỹ thi lục cá nguyệt tổ chức một cách nghiêm chỉnh giữ cho học sinh cẻ gắng đều đều suốt năm. chứ không như trước : rong nhơi những tháng đầu năm để chớ cuối năm sẽ tập trung sức lực một cách quá mức có nguy hại không nhỏ cho sức khỏe. Ấy là chúng tôi không dám vỡ đoán mà cho rằng một số lớn học sinh đã mũ mẫn khi lên bậc Đại Học chỉ còn biết tận dụng trí nhớ trong việc học hết.

Các trường có thể khai giảng đúng kỳ hạn về niên khóa 1966 1967 không những khỏi bị cắt sắm mà còn có thể gia tăng cho đủ 9 tháng như đã ấn định. Vấn đề nầy tùy lâu không sao thì hành được đúng mức (niên học thường chỉ còn 7, 8 tháng không kể những ngày nghỉ hoặc những xáo trộn bất thường).

Xem trang 2

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

Số 11

Hồi 4
Cô gái không hồn

Choang! Tiếp theo là một tiếng la hoảng. Thanh trường kiếm kiểu của Giang Phàm bị Hồ thủ Trí hất tung ra. Mũi kiếm xanh lè của Hồ Thủ Trí đã chỉ vào trước ngực đối phương.

Hồ Thủ Trí nói.

Giang Phàm ! Ta đã bảo ngươi từ trước là đừng trách ta độc ác...

— Ngươi... đám giết ta chăng ?

— Dĩ nhiên! Nhưng.... các ngươi lại những hai người....

— Được rồi!

— Đó là tự ngươi tìm lấy cái chết

Giang Phàm mặt xám như tro, mồ hôi như giọt. Cái chết lâm cho gã khiếp sợ mặt mũi co rút lại, trông không còn ra hình người nữa.

— Đừng tay !

Tiếng quát vừa dứt, bóng người áo trắng như ma quỉ tăng hình xuất hiện đột ngột trong trường. Người này chính là Quật mộ Nhân Phi Kiếm

Hồ Thủ Trí bất giác thu Kiếm nhảy lùi lại

Hồng y nữ biến sắc, buồn một tiếng cười lạt hỏi,

— O ! ngươi đây ư?

Phi Kiếm đảo mắt lạnh nhìn Hồng y nữ, rồi lại nhìn hai gã Giang, Hồ nói nói :

Kẻ vô sỉ mà vô hạnh thì nên chết đi. Ai đời lại vì một con đàn bà mất dây mà biểu huynh biểu đệ tàn hại nhau bao giờ ?

Bốp bốp !

Hai tiếng giàn lên! Hồ thủ Trí cùng Giang Phàm đều bị tát miệng vọt máu tươi loang choạng lùi lại bấy tám bước, tìm bám một bên mặt.

Hồng y nữ đột nhiên hết vẻ lẳng lơ, quát hỏi :

— Ngươi nói ai là con đàn bà mất dây ? Phi kiếm vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng rất tiếng sang sảng đáp :

— Ở đây trừ ngươi ra thì còn người đàn bà thứ hai nào nữa?

Hồng y nữ nét mặt bao phủ một lần sương đây đặt mất lộ sát khí.:

Phi Kiếm đảo cặp mắt hung dữ nhìn hai gã Giang, Hồ hỏi :

— Bọn ngươi sao không cút đi cho lẹ ? Hay là các ngươi muốn chết ?

Hồ Thủ Trí tay nâm chuôi kiếm tiến lại ba bước, quát hỏi

— Người biết cái thá gì mà dám ra tay đánh người ?

Ta không giết là phước cho các ngươi đó. Sao còn dám nhiều lời ?

Hồ thủ Trí vẫn chưa chịu gã liếc nhìn Hồng y nữ rồi trợn mắt liết ngó Phi Kiếm hỏi :

— Giòng lưỡi ngươi khá đấy! Báo danh đi

— Quật mộ nhân.

Hồ Thủ Trí cùng Giang Phàm la hoảng :

— Các hạ là Quật mộ nhân ư ?

Rõ không chờ đợi phương phản ứng, hốt hoảng chạy khanh

Phi Kiếm nhìn cho đến lúc hai gã khuất bóng mới quay lại ngó Hồng y nữ tiến lên một bước nói :

— Ta trường xa chạy cao bay rồi.

Hồng y nữ trả lại bộ mặt lẳng lơ, nói bằng một giọng thành thốt :

— Làm sao mà ta phải xa chạy cao bay ?

— Để khỏi mất mạng.

— Ngươi nói vậy là nghĩa làm sao ?

— Vì ta muốn giết ngươi.

Tuy giọng nói bình thản lạnh lùng mà đầy sát khí khiến người nghe phải bỏ vía

Hồng y nữ cười nửa miệng hỏi :

— Quật mộ nhân ! Tại sao ngươi muốn giết ta ?

— Cái đó tự ngươi phải biết rõi.

— Ồ ! Chắc ngươi nói về cái thủ cấp dùng làm lễ mừng đó chứ gì ?

— Ta không quen để kẻ khác bắp bợm.

— Sao lại bảo là bịp bợm. Các - hạ đến lung Tam - nguyên có việc, ta chỉ dẫn đường lối cho, và nhờ các hạ đưa lễ mừng giùm, thế là tiện cả hai bên.

— Tại sao ngươi lại giết người ?

— Thế thì sao các hạ chèn Khâu động Tử kiêm ? Phông chưởng đập chết Xích, Phát ma ?

— Vì đối phương đáng chết

— Sao các hạ biết ta giết ngươi không đáng chết ?

Phi Kiếm nghẹn hỏng một chút rồi hỏi lại :

— Vừa rồi người đóng trắc đẹp làm mối nhờ cho biểu huynh biểu đệ chúng tân sát nhau là nghĩa làm sao ?

— Thầy sắc đẹp mà nổi lòng bất chính là lỗi ở mình. Bọn chúng ngươi ỷ như vậy, không can chi đến người ngoài.

— Ngươi thật là một đứa vô sỉ mép. Rõ ràng ngươi đã dùng ý tàn độc. Thế thì chẳng những ngươi là một con đàn bà mất dây mà lòng dạ còn độc hơn rắn rết nữa.

Hồng y nữ mặt lộ sát khí lạnh lùng giọng hỏi :

Quật Mộ Nhân ? Tại sao ngươi dám can thiệp vào hành động của ta ?

Phi Kiếm đáp bằng một giọng trầm trầm :

— Nói qua nói lại vô ích. Ngươi đã lừa bịp ta nên, ta phải giết ngươi

— Liệu ngươi có làm được chăng

— Sư thực sẽ trả lời ngươi.

Hồng y nữ chăm chú nhìn Phi Kiếm. Vẻ mặt nàng biểu lộ mấy lần, nàng buồn rầu nói.

— Quật mộ nhân ! Rõi hãy tính đến chuyện ngươi giết ta hay là ta giết ngươi. Bây giờ hãy nói việc khác đã.....

— Còn chuyện chi mà nói ?

— Tại sao bộ mặt ngươi lúc nào cũng lạnh lùng kiêu ngạo ?

— Tùy ngươi muốn nói thế nào thì nói, ta không có ý kiến.

— Ngươi cũng là một người đàn nhớ thương tâm phải không ?

— Cái đó không quan hệ gì đến ngươi.

Hồng y nữ cười rất tươi hỏi :

— Chắc các hạ cũng muốn biết ta là ai chứ ?

Phi Kiếm động tâm đáp

Đúng thế ! Vì ta đã hứa với cha con Tam nguyên lão nhân là sẽ tìm ra đáp án về vụ đưa thủ cấp làm lễ mừng...

— Ta là Vô Hồn Nữ !

— Vô hồn Nữ ư ?

— Đúng thế! vì ta là một người đàn bà không có linh hồn mà chỉ còn thể xác.

— Ngươi cũng Phái có họ tên chứ ?

— Họ tên cũng chôn vùi theo linh hồn rồi.

— Tại sao ngươi lại giết người ?

— Bẩm thầy.

— Ngươi giết Âu Dương Cầm con rể Tam Nguyên Bang chúa cũng đề bảo thù hay sao ?

— Hãn thế.

— Ngươi giết Âu Dương Cầm tức là tiêu Diệt hạnh phúc một đôi của cô gái vô tội kia.

—Cái đó...

Vô hồn nữ cặp mắt chiếu ra tia sáng oán độc nghiêm trang nói :

— Con gái Tam nguyên bang chúa là Trần Thương Quân vô tội thì có hề chi ? Nàng đã vì bậi đường thành lễ đâu, sao lại gọi là làm tiệu ma hạnh Phúc ? Còn ta đây. Ha ha !...

Tiếng cười của nàng cực kỳ thê thảm dường như chứa đựng những lời ai oán đau xót vô cùng, nó còn lộ ra như kẻ điên không.

(CÒN NỬA)

◆ XUÂN TÒNG phóng tác

(Số 11)

CHƯƠNG MỘT
Ai bắn Bác Sĩ Nguyễn Hồ?

X14 rót hai ly « Martini » trong khi chớ Mai Chi ra.

Mai Chi trông bộ « Kimono » trông thật là hấp dẫn nhìn 2 ly rượu, trách yêu X14 :

— Sao... bửa nay anh «tu» hay sao mà lại chê «whiky»?

X14 đang mỉm cười, bỗng nét mặt trở nên nghiêm nghị bằng giọng nói vừa cho Mai Chi nghe :

Công việc đó ra sao ? Thằng Thiết Hùng chết rồi phải Có chắc chắn không ? Còn thằng Võ Hùng có sao không

Thầy X 14 hỏi dồn một lúc như vậy thì Mai Chi lại càng tỏ ra chậm chạp, rồi nói rất là khiêu khích.

— Anh đã không biết đến hỏi mà làm như... Cha người ta ấy... Anh không từ tốn và lễ phép được hay sao ?

X 14 thấy thái độ của Mai Chi thì hơi lấy làm lạ nhưng bề ngoài vẫn tỏ ra như không hay biết gì cả, lại còn đùa cợt rất nhộn !

— Trời em tui bửa nay lên .. chưn, lên mặt quá ta.. Dạ tui xin « phụng mạng».

Tiếng đùa cợt của X14 lại rơi vào một sự yên lặng đáng sợ. Và khi chàng điệp viên nầy đòm lên thì Mái Chi đã cầm chắc trong tay 1 khẩu súng lục ám sát cỡ bỏ túi —nhắt ngay ngực X 14,..

X14 rất là bỡ ngỡ không hiểu Mai Chi đùa hay thật, nhưng ngay lúc đó một người đàn ông to con, ăn bận rất sang từ phía nhà trong bước ra, nhìn X14, rồi vui vẻ chào 1 cách mía mai :

— À... Anh X 14, không ngờ lại gặp anh trong hoàn cảnh không mấy.. anh hùng như thế nầy..

Vừa nói. người đàn ông nầy vừa ngồi xuống cái ghế đối diện với X 14.

Để tôi tự giới thiệu...

Rồi y nói tiếp, mà mỗi lời nói như một nhát búa bổ vào đầu X14 vậy.

— Tôi là Chủ Phẩy chủ tiệm «Hồng Mình đây...

Thực ra thì X14 đã nhận biết tên nầy từ lúc đầu nhưng anh làm ngơ như không biết để coi nó sẽ nói gì và làm gì trước đã.

Mai Chi vẫn chĩa đầu súng vào ngực X14, anh chàng nầy cũng đư biết chỉ cần 1 cái bấm tay nhẹ nhàng của người đẹp là anh hết sống:

Chủ Phẩy với cặp mắt nhỏ nhưng hơi xênh xếch khiến cho ai tinh ý và có chút kinh nghiệm cũng dư hiểu tâm can độc ác của tên nầy thiệt là vô bờ bến.

Vội tay cầm chai «Whisky» chủ Phẩy rót vào 2 ly rượu «Matine» rồi mời X14 cùng uống.

Biết là gặp phải địch thủ rất lợi hại. nên X 14 tuy bịnh tình nhưng trong lòng không khỏi e ngại.

X 14 nâng ly rượu lên uống một hơi cạn, rồi làm ra như vui vẻ, nói chủ Phẩy à... chủ muốn gì thì cứ nói thẳng ra. Sự thật giữa chúng ta rất nhiều và con người thường vì sự thật mà có thể hy sinh tính mạng đó.

Bằng không thì dầu chết tôi cũng không khai đâu.- mai ra rồi cũng mất mạng. Vậy thì là một mình tôi chết nhưng tổ chức không bị phá vỡ.

Chủ Phẩy cười một cách lạnh lùng của một kẻ làm chủ tình thế, rồi ung dung đáp :

(CÒN NỬA)

◆ Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 11)

CHƯƠNG I

Tình yêu đối với Hương càng thêm nồng cháy trong lòng chàng. Chàng chỉ thấy hơi giận Hương vì quan niệm yêu đương của nàng mà thôi. Nguyên thâm nghĩ : có phải Hương cho rằng chàng cần cướp mất trinh tiết của đời nàng đã đánh đổi sự mất mác lớn nhất của đời chàng không ? Có phải Hương cho rằng sau khi đã đi sâu vào vấn đề đời nàng rồi thì chàng sẽ tha thứ nàng và chàng sẽ quên hình ảnh người yêu đã cắt bước sang ngang chăng ?

Nguyên gần mạnh từng tiếng :

— Hương ! Có phải em muốn trao đổi với anh chăng ? Em tưởng rằng anh sẽ vui vẻ tiến em đi lấy chồng sau khi đã phạm tội với em bữa nay, có phải vậy không ? Em nói đi !

Hương ngả đầu lên vai Nguyên nghẹn ngào :

— Không phải như thế... đâu anh. Em chỉ muốn lưu lại cho anh một kỷ niệm sâu đậm nhứt... trong cuộc tình duyên đang đẹ của đôi ta mà thôi. Xin anh đừng... đừng hiểu lầm em. -tội nghiệp !

Nguyên đã quyết định rồi. Đã Hương có yêu cầu tha thiết đến thế nào, chàng cũng không phá hoại trinh tiết của nàng vật quí nhất trong đời của người con người con gái ở giữa đêm tân hôn. Có sung sướng, hành diện gì sau khi thỏa mãn xác thịt lần đầu mà cũng là lần cuối với người yêu ở phút chia tay vĩnh viễn xa nhau ? Nguyên cương quyết từ chối ! Không gì lay chuyển được lòng sắt đá của chàng.

Nguyênng chợt nghĩ ra một kế hắt hoặc Hương phải rút lại ý định tào bạo kia. Chàng đẩy mạnh Hương té nghiêng xuống giường, quát lớn :

— Một lần chốt anh yêu cầu Hương bỗ ngay ý muốn đồng biến cho anh một cách điên rồ đó. Mặc áo nhanh vào rồi đi.

Hương nằm tay Nguyên kéo lại :

— Anh ! Tội nghiệp em mà anh ! Hãy...

Nguyên vùng tay ra, cắt lời :

— Tôi nói không là không ! Hương hãy mặc áo vào rồi về ngay đi. Tôi nói một lần chót, cô có chịu nghe không ?

Hương ngước lên nhìn gương mặt giận dữ của Nguyên, cố thuyết phục.

— Em muốn hy sinh cho anh, cho người em yêu qui nhất đời vì... không thể nào quên được...

— Lạ chưa ? Sao Hương lý lượm quá vậy ? Hương không biết ngượng sao cho?

Chàng nhếch mỗi cười nhạt nói tiếp :

Nghĩ Hương cớ nhỉ nỉ tôi có cảm giác như thế là... lạc bước vào xóm... xóm làng chơi không bằng ?

— Hương giật mình trở mặt kinh ngạc kêu lên :

— Trời ! Anh Nguyên ! Anh nớ nào...,

Nàng nghẹn lời không nói tiếp được nữa. Nguyên cười gằn :

— Tôi buộc lòng phải nói quả như thế để cô còn giữ một chút liêm sĩ trước mặt tôi, Tôi nói ít có hiểu nhiều.

Hương tái xanh cả mặt mày, cúi đầu ngồi chết lặng trên giường, nàng dưa tay vuốt nhẹ đôi vai, vòng ngực không che đậy của mình. Nàng cảm thấy ớn lạnh sau gáy. Những lời tàn nhẫn phủ phàng của Nguyên như cơn giô buốt làm tê cóng cả lòng nàng.

Nguyên vẫn nhìn qua một bên đi thẳng ra trước, đồng vất tay vào khung cửa, nhìn xuống đường. Hương chết đứng trong lòng, Nguyên đối xử với mình như thế là hết nghĩa rồi, không còn đề nàng nuôi hy vọng nhỏ nữa.

Nàng mặc áo lót vào, bước lại nhặt áo dài trên nhà mà mặc vào thật nhanh, đoạn bước ra ngoài lục kiếm chìa khóa trong chiếc vi tay.

Sực nhớ chìa khóa đang dính trong cửa, nàng tiến lại rút ra khỏi ổ khóa, cầm chặt trong tay cúi đầu cắn đôi mối gần run rẩy môi.

Nguyên hơi nghiêng đầu ra sau nhìn chừng Hương rồi day trở lại, ngó mong lên nền trời vẫn vũ máy mưa, điểm đau xót hàn rõ trên đôi mắt chàng.

Hương nhìn nhanh chìa khóa lên bàn nghiêm giọng bảo.

— Em trả chìa khóa lại cho anh đó. Em không cần cần nó nữa ! Em sẽ không bao giờ đến đây... phá rầy anh nữa. Vĩnh biệt... vĩnh biệt anh !

Nàng mím chặt đôi môi, mắt chớp lia như sắp bật khóc lên mũi mắn. Nguyên day lại khẽ gọi :

— Hương !

Hương mếu máo, đáp nhanh :

— Thôi... thôi ! Anh khỏi cần... nói gì thêm nữa hết.Em tội lắm.Em không đáng cho anh bận tâm nghĩ đến nữa ! Vĩnh biệt anh !

Nàng lách mình qua cung tròn, chạy tuông xuống cầu thang. Nguyên chôm tới gọi với theo :

— Hương ! đừng tại cho anh nói chuyện nầy, Hương... Hương !

Tiếng Hương đột quãn theo tiếng chân nàng chạy rầm rập xuống cầu thang :

(còn nữa)

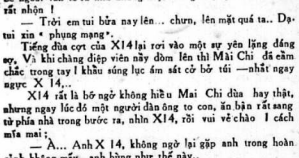

— Số 11 —

▲ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG MỘT

— Tao lấy mầy mà. Không thương rồi mai kia tao tương tư tế chết sao.

Loan lâm mặt nghiêm :

— Hồng giỏn đâu nghe. Chưa chi đã trở ngón ra rồi hả. Bạn học của tôi cho không phải người cho anh ngang nhiên chọc phá đó. Quen thôi cần lắm !

— Nay giờ tao có xỏ xăng gì đâu. Tao có «thiện chí» muốn được quen biết chớ hả.

— Nói nếy anh ghé nhà bửa nay là cốt để quen biết người ta thôi sao. Ai bảo tự cho anh cô bằng bản bà con gần ở đây mà mà cứ đùng lắc vậy.

— Tao có chuyện đặc biệt lắm nhưng, giới thiệu trước đi rồi mới nói cho nghe sau.

— Anh đếc cứ. đừng có gạt.

Tin chàng mình ngay lăng cách rất tài ra biệt tăm thiếu mất dự dụ và gia đình mừng sinh nhựt. Anh ta chớp nhoáng cho Loan vừa kịp đọc ngày giờ ghi trong thiệp thôi. Tin :

— Phải mán đặc biệt chưa. Trao đưt đi, xăng đáng lắm.

Loan tế ra để chịu :

— Giỏi thiệp rồi đừng có « đùng » lỉn nghe.

— Trời, lệ điên sao Loan. Ao ước được giới thiệu, chừng được rồi điên sao chay liền.

— Tài sự anh không giờ lời hứa trao đổi đó.

— Tao thề danh dự có trước mặt cô...

Loan nhanh nhẩn :

— Hưởng. mười chín tuổi, rất ghét những người « đầu » quá nhiều như anh. Cin đây là Tin, ông anh qui hóa của tao đó Hưởng.

Tin cở Hưởng cả, cất cười đã mở sẵn ở mối anh ta.

— Loan nó lão lắm, Hưởng đừng tin. Tất cả nó không thủ oán gì hết, vậy mà không biết tốt sao nó ưa kiếm cách hại tôi.

Loan bực mắt :

— Tội nghiệp, anh tử tế quá !...

— Thôi Loan, cho tao cần có chút tự cách ăn nói với Hưởng chớ. Ác vừa vừa thôi. Tin gặt mới lớn nhớ ăn ở cho có nhân đức...

Loan đùa tiếp theo :

— Đặng được phước sau nầy đi ăn mày hả ?

Tin thở dài rất nặng :

— Tao coi bộ mầy ế chồng là cái chắc rồi đó Loan.

— Khỏi đi, cần lắm. Con em gái anh có nhiều « kẹp » sẵn điên loán đó. Tại chưa muốn chớ nếu cần chàng mình, tôi bắt đem nọp hằng lố cho anh.

— Thì thôi, phục mầy, mầy ốn ngon từ ở nhà ra phố mà. Chưa chi ông già đã cho mầy cái máy từ bố chơi nhạc, tao chỉ chết lăn chết xuống, xin tiền lông ăn cơm cũng không cho.

Loan cười khẩy :

— Nói nghe thảm khổ quá phải không Hưởng. Làm như ông kiến từ lắm vậy. Cái món « ăn cơm » của anh có khó bọc mới đã cho ! Tội nghiệp, người gian gộp nạn !

— Thiệt tình mầy lắm mất quáng cáo tao hoài đó Loan. Anh em ông thì bà qua cho rồi.

Hưởng buộc phải xen vào chuyện :

— Nếu anh ngại Hưởng thì không sao đâu. Hưởng thấy Loan nó lắm cần không nghĩ gì...

Được dịp, Tin gỡ gạt lại :

— Hưởng nghĩ cai, anh em lâu ngày gặp lại, đừng lý nó phải thấy thương tôi. Nó bây giờ là ưa trong nhà nầy rồi. Thấy tôi nghèo đói lăng lăng, nó khinh khi.

Loan :

— Chớ ai biểu anh cứ ăn xánh chọc tức người ta hoài.

— Thấy sao nói vậy chớ chọc tức gì.

Thanh nin lên tiếng đỡ cho Tin :

— Ê, sao lâu quá nếy Tin. Bộ bị bước giấy rồi sao ?

Tin quay lại cười mim mim :

— Chết xa nửa thôi, tao.

Cô lái xe nhắn nhủ :

— Vậy đi thăng mẹ nó đi, cùng do hoài, ngán quá.

— Chuyện đặc biệt mà, rán đợi mệt chút.

— Hết cha nó xăng bây giờ.

Loan :

— Mầy nào coi hách quá vậy anh ?

(CÒN NỬA)

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 11

2.

— Vậy sao bác lại định gả em cho người ta ?

— Đó mới là chỗ đáng phiền, ba em lại hàm chức phận và muốn dựa hơi lấy, nên thào sắt ba anh Lương lắm. Anh Lương đi học bên Tây gần xỉ xỉ rồi, ba em tính lấy anh về là... gả em cho anh !

Chàng trai nghe buồnquá buồn như mất mất mất gì gì to lớn lắm ! Tình yêu vừa mới đựng lên đây thôi chưa được bao nhiêu ngày chưa nói với nhau một lời thề nước. giờ lại phải chia tay . lại bị ngang trái sao? Vui chưa thấy đã buồn rồi ! Thành không biết nói sao với người yêu bấy giờ ! Rồi tự nhiên chàng thở dài...tiếng thở dài thậm thược lắm Thuần càng lo lắng hoang vớc mặt lên nhìn bạn :

— Anh buồn hả ?

Thành nhìn sâu vào mắt bạn so sẻ gật đầu, Thuần rơm rớm nước mắt giọng nghẹn ngào :

— Phải Thuần biết anh buồn. Thuần không nói

Thành nuốt nước miếng, cho đừng xúc động quá mạnh :

— Không buồn sao được, Thuần ? Bao nhiêu xây đắp, bao nhiêu ước mơ, dùng một cái trên tay mình không còn gì cả... Thuần sẽ thuộc về người ta. Thuần biết anh vui hay sao ? Chỉ có khi nào không yêu Thuần anh mới vui thôi !

Cô gái khóc rấm rức :

— Phải chi Thuần đừng nói, phải chi Thuần ăn thăm đau khổ một mình rồi đến ngày đó Thuần lặng lẽ bước lên xe hoa... Anh không hay biết gì chết ít đau khổ hơn bây giờ. Làm phiền cho anh, Thuần không muốn chút nào cả. Tại con Thủy nó xui Thuần gặp anh đó.

— Sao Thuần lại nói vậy ? Nếu không hay biết gì, anh cứ ẩn thầm xây mộng vô, đau khổ phải gấp trăm ngàn lần hơn bây giờ không ? Thủy khuyên Thuần nên gặp anh là phải đó.

Thuần lại chớp mắt lo lắng :

— Bây giờ biết rồi, anh không thương Thuần nữa sao ?

Thành vội đính chính :

— Sao lại không ? Thuần tưởng tình thương đã quên lãm sao ? Còn thương hơn trước nữa chớ bộ.

— Rồi bây giờ anh tính sao đây ?

— Cũng khó nghĩ quá. Thuần nghĩ xem, anh chưa có sự nghiệp gì trong tay, của ăn bám cha, mẹ, biết làm sao ? Thủy có gấp ý kiến gì không ?

— Nó biểu phải gặp anh, để coi anh tính sao, rồi sẽ định.

— Thật khó quá !

Cả hai người cùng nín lặng. Họ còn trẻ quá, tâm hồn chưa thay ngoại lắm sao giải quyết được một vấn đề vô chính nhóng lớ đã trường thành chưa chắc đã biết giải quyết sao ?

— Phải chỉ có con bé Thủy. nhờ nó giúp giùm ý kiến coi.

Thuần bày tỏ ý kiến. Thành cũng ngẫm nghĩ Thủy có vẻ lớn vẻ và trong trẻ giải lắm. Có lẽ Thủy tế nhị không muốn làm kỳ đã cần mối hai người, chớ Thủy đâu biết là biện hộ đang rất cần Thủy.

— Thôi Thuần đừng khóc nữa chớ, khóc hoài như vậy. Thành buồn lắm. Còn lo gì được nữa ?

Cô gái cố nín tiếng nấc cho bạn vui lòng. Thành bồng liều :

— Hay là bây giờ, anh về nói với ba má anh, đến hỏi xin cưới em : Chúng ta cứ làm lễ hỏi trước đã đã. sau nầy anh thành tài- mình sẽ làm lễ thành hôn !

Thuần thành thật hỏi :

— Có được không anh ?

— Sao lại không ?

Rồi Thành làm như một người kinh nghiệm từng trải tiếp :

— Bây giờ nghĩa em về nhà ngỏ ý với mẹ thước em mới là có người thương em muốn đến hỏi em, coi mẹ nói sao ? Nếu mà bằng lòng là anh nói với ba má bước tới ngay.

Thuần tin bằng lời mừng rỡ hiện ra mặt :

— Ừa thôi bây giờ tính như vậy nghe anh... em mừng như vừa trút được gánh nặng. Em cứ sợ chúng mình xa nhau thôi.

Thành cũng thấy như là hy đã giải quyết êm xuôi, nhưt là khi thấy bạn vui mừng thì chẳng hơn hở !

— Rồi nghẹn, phần em là như thế đó. phần anh thì vô thuyết phục ba má, để lo gấp chuyện nầy.

Tự nhiên Thuần đưa tay cho bạn nắm, Thành sung sướng như được, bạn cho một đặc ân quí hiếm trên đời. Chàng cầm nhẹ tay bạn, vuốt mơn man lên đó, rồi từ từ nắm lại hàm lại thật chặt.

Thuần rùng mình và nghe ê ẩm cả bàn tay. Nhưng không dám giựt lại sợ bạn buồn.

— Trời ơi ! Hai người nói chuyện gì mà lâu đớ vậy, bộ hai người bạn tà bị đôn sao cho ?

Hai kẻ yêu nhau giựt mình buông vội tay ra và cùng quay lại nhìn Thủy. người chị sầu hỏi nói :

— Thủy em nói gì vậy ?

Thành cũng vả lẹ :

— Nầy giờ tui nầy đang mong Thủy đây.

Thủy cười, lấy thành :

— Thôi rồi ! Hai người nói chuyện gì mà lâu đớ vậy, bộ hai người bạn tà bị đôn sao cho ?

Hai kẻ yêu nhau giựt mình buông vội tay ra và cùng quay lại nhìn Thủy. người chị sầu hỏi nói :

— Thủy em nói gì vậy ?

Thành cũng vả lẹ :

— Nầy giờ tui nầy đang mong Thủy đây.

Thủy cười, lấy thành :

— Thôi rồi ! Hai người nói chuyện gì mà lâu đớ vậy, bộ hai người bạn tà bị đôn sao cho ?

Thành cười cái lại :

— Không thiệt mà, tại nầy cần có Thủy lắm cố vấn lắm, không phải nói chơi đâu hai đứa đều bối rối hết.

Thủy nghiêm giọng :

— Bây giờ hai người tính sao, nói nghe thử coi?

Thuần cảm thấy thẹn thùng khi phải nói thật,nên vội lên tiếng :

— Thôi mà, để về nhà chị nói cho nghe. Ba má về chưa ?

— Ông bà má về rồi thì có nước lấy mo bỏ đít. Mà thôi cũng lo về đi, tối ba, tối bà rồi biết không? Cha anh Thành nữa giờ nầy cho ở đây bộ không sợ bị rầy sao ?

— Sợ lắm chớ, nhưng mà phải lo chuyện Thuần trước. tui đâu hay tới đó.

— Thôi về đi. Thủy nói, mọi việc chắc rồi cũng êm đẹp không sao đâu, cần là lòng mình có thật yêu thương nhau không ?

Thuần cũng khuyên bạn :

— Có gì Thuần sẽ báo tin anh biết sau. Khuya quá rồi, từ đây về tới ngoài đó xa quá ! Thuần lo lắm !

(CÒN TIẾP)

HÀNH TINH BÍ HIỂM

● Truyện phiêu lưu, khoa học đã tưởng của Hoàng-Nhung và Thu-Phong

51. — Rồi phòng chiếu Vô Tuyến Truyền Hình, viên Thị Trưởng đân đoàn thám hiểm sang một phòng khác. Nơi đây, ông tự giới thiệu cho Hồng Tâm và các bạn xem một khẩu súng đặc biệt, bắn bằng tia sáng nguyên tử, gọi là «Tâm sét». Khẩu súng nầy có thể phá vỡ một ngọn núi trong chớp mắt,..

52. — Hùng Tâm ngỏ ý muốn được đến Nam Cực ngay để xem kẻ thù của chúng hiện đang lâm gì, và... thăm hỏi hồi vàng ấy cho thỏa lòng tò mò. Viên Thị Trưởng làm bộ lưng chừng ngay Thế là, cả một đoàn phi thuyền khu trục cơ được viên Thị Trưởng huy động, hộ tống Bạch Yến Liên đường...

53. — Trong lúc đó, trên phi thuyền Bạch Yến II của bọn người bí mật. Huy đăng đã đóng xong phi thuyền nầy trong một thời gian kỷ lục, và cho phóng ngay lên Thiên Vương Tinh. Vì muốn «chân đáo» nhóm Hồng Tâm, Huy Đăng lái Bạch Yến II, bay thẳng lên Nam Cực. đã mong đoạt các mỏ khoáng chất trước Hồng Tâm,

54. — Nhưng, hắn chưa biết rõ những hiểm nghèo đang chờ đón hắn tại đây. Phi thuyền Bạch Yến II bị «Hấp lực» của các mỏ khoáng chất «hít» mạnh xuống, khiến phi thuyền không còn điều khiển được theo ý muốn nữa. Huy Đăng và nhóm người của nó ta sợ hãi cuống cuồng.

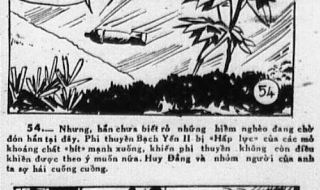

55. — Và sự gì phải đến, đã đến, Bạch Yến II rơi ầm xuống rừng già, vì bị sức hút của mỏ U-ra-Nham. Phi thuyền vỡ toang, năm gác lên thân cây thụ, nhờ vậy cả phi hành đoàn chỉ bị sây sát xoàng. Qua cơn tỉnh hoảng, bọn họ lộp gộp bò ra khỏi phi thuyền...

(CÒN NỬA)

♦ Nguyên tác của KIM DUNG

♦ HÀN GIANG NHẬN dịch thuật

(SỐ 9)

CHƯƠNG VII

Truyền thụ quyền pháp ở trong thuyền

HỒI VII

Truyền thụ quyền pháp ở trên thuyền

Thạch Phá Thiên lại xem đầu một hồi nữa, liền nhận thấy Bạch Vân Kiếm thật người phải chợt vội bái, đã nhiên dẫn đầu đi đến chỗ kém thế.

Nguyên vì chăng Thạch Thanh, vẽ kiếm pháp như vẽ nội lực, so với Bạch Vân Kiếm tương tự như nhau, chẳng chênh lệch mấy tí. Hai người đánh một thế đối phương đều làm sao lại được? Có điều Bạch Vân Kiếm ra những đòn ác liệt. Thạch Thanh ra chiêu nhẹ nhàng đột khoan thai, vững vàng nhất là Mãn Nhu, còn người yếu điệu thướt tha, tinh tiến hóa diệu nên ra chiêu vẫn có mấy phần quyng đẹ. Vì vậy mà ba người mới kéo dài cuộc tỷ đấu lâu đến thế.

Mãn Nhu tuy coi hề ngoài mảnh đề tha thướt, mà thực ra kiếm pháp nàng đã đến chỗ tinh thâm chẳng kém gì trương phu nàng.

Bạch van Kiếm đấu với hai người được bảy chục chiêu mà hai lần xuýt bị bịch kiếm đâm Mãn Nhu qúet trông. Trong lòng hắn lâm lúc cực kỳ nao nùng. Nhưng hắn bản tánh cương cường, đủ cả bị chết chứ bưởi kiếm của vợ chồng Thạch Thanh, thì thà chịu mất mạng, chứ nhất định không chịu khuất phục.

Cuộc chiến đấu tiếp diễn một lúc nữa thì mấy tên đệ tử phái Tuyết Sơn biết rõ tình trạng Bạch sư cả nguy đến nơi rồi. Mọi gã lớn tiếng la:

— Hai người đánh một, thế mà không biết nhục ? Thạch trang chúa ! Nếu trang chúa có phải anh hùng hào hiệp thì hãy đem đấu đấu với Bạch sư cả ta ! Còn nếu muốn cậy nhiều hiếp ít, đó kiểu đánh bỉ thế ta cũng ấu cả vào đây.

Thạch Thanh tủm tỉm cười, y không trả lời gã kia mà lại cất tiếng gọi .

— Phong hòa Thần Long Phong Vạn Lý ! Phong sư huynh có ở đây không.

Mới sư huynh ra kết liên với Bạch sư huynh. Chúng ta đấu bốn người mới thú !

Câu nói của Thạch Thanh thật đã rõ ràng : trong bọn đệ tử phái Tuyết Sơn, trừ Phong hòa Thần long Phong Vạn Lý còn người ra chẳng ai có thể liên thủ với Bạch Vân Kiếm được. Chính Thạch Thanh cũng chẳng biết cả hai vợ chồng mình liên công một mình Bạch Vân Kiếm thì ra bên mình đã chiếm phần hơn. Nhưng vì y quá thương đức con độc nhất yêu quý, nếu để bọn họ đem vẻ thành Lăng Tiêu thì quyết nhiên không thể sống được. Đây là cơ hội duy nhất để cứu sống con, y đành phải tăng quyền. Không nghĩ tới quy cũ vô lâm được. Sau nay dù có mang tiếng là hại người chọi một, không phải anh hùng hào hán thì rồi sẽ liệu. Huống chi hiện ở trong miếu thờ địa, bên đó phương còn có đến mười mấy gã đệ phái Tuyết Sơn, thì thành hai người đều với mười mấy người chẳng phải một. Nếu ai cứu viện lẽ trong bọn này chỉ con có một mình Bạch Vân Kiếm là cao thủ, ký đe toàn hạn tấm thường, thì sao phái Tuyết Sơn không giáo huấn lấy một số đệ tử đa khai để chơi với thiên hạ ?

Bạch van Kiếm nghe Thạch Thanh nhắc tới Phong Hòa Thần Long Phong sư huynh thì lại cảm hận, bèn rứa thầm :

— Phong sư huynh vì cứu thầy con quý nhỏ của mi nên mới bị gia chết cụt một cánh tay, mà mi còn dám nhắc đến y nữa ư ?

Kẻ ra thì những tay cao thủ tỷ võ, không được để cho tàn thân mây rồi loạn hay xác đông. Bạch van Kiếm ở vào tình thế quán bách lại vừa tức giận, hắn sử chiêu «Minh đà tuần tác», chiêu thức không khỏi quá đà một chút.

Thạch Thanh vung kiếm lên gạt. Ngọn tức nhận ra chỗ sơ hở của đối phương. Y liền vận nội lực ra đến mũi kiếm, khẽ đề đinh vào thanh kiếm của Bạch Van Kiếm.

Bạch Van Kiếm vội vận kinh lực khá mạnh để rút kiếm ra. Chỉ một chút sơ hở không đáy nhẩy mất thanh trường kiếm của Mãn Nhu đã xuyên qua kẽ hở phóng thẳng vào trước ngực Bạch Van Kiếm.

Bạch Van Kiếm, vội nhẩm mất lại, hắn biết rằng thế kiếm này sẽ xuyên thẳng trái tim, thông tái nào nẻ tránh kịp hay đỡ gạt được nữa.

Đó đau thanh trường kiếm của Mãn Nhu đưa tới trước ngực Bạch Van Kiếm còn cách chừng nửa thước, đột nhiên nàng rụt kiếm về. Rõ hai vợ chồng nàng vai nhẩy lui lại.

Cách một tiếng ! Cả hai thanh kiếm đều ra vào vỏ trong nhẩy mất, cả hai người cùng không nói nửa lời.

Bạch Van Kiếm thương tc cặp mắt lên, nét mặt hân xám lại. Hắn lấy làm sẩ nhục, nghĩ thầm :

— Cái đụng ý của đối phương thà mang cho mình đã bộc độ một cách quá tổ tông. Bây giờ vợ chồng chúng muốn đem con đi, cố đưa mình đã thua rồi lại còn lăng nhăng đấu nữa để mà quân cảo ? Hướng chi xong quyền không hề dịch lại bốn tay, đã có chiến đấu nữa, cũng không thể dịch nổi hai vợ chồng hắn chỉ tỏ gây thêm tức cười.

Bạch Van Kiếm lại hiểu rõ đó — con gái của mình, vì tên nghịch đồ làm cho phải uổng mạng. Mình đến bọn sư đệ xuống Trung nguyên để bây người bị hãm tại tông đã bang Trường Lạc, mà bây giờ lại đề mất tên nghịch đồ Thạch Trung Ngọc thì thật là đáng cảm hận. Nhất là phái Tuyết Sơn trước nay vẫn tự phụ kiếm pháp thông huyền mà nay khéng địch nổi Huyền Tố Song Kiếm thì bao nhiêu thanh danh đều trôi theo dòng nước.

Bạch van Kiếm càng nghĩ lại càng cay đắng rồi đâm ra vô cùng chán nản, Hắn đứng ngây người ra như trương gỗ, không nói gì nữa.

Lúc nay Hồ Điên Van Thiên và Van Vạn Phu cùng đã được tìm liền vẽ cả trong miếu. Chúng thấy Bạch sư cả bị thảm bại liên lưnnfng la :

— Hay lắm ! Bạn người chọi một sao mình lại không lấy nhiều đến ít ?

Thế là cả 12 gã đệ tử phái Tuyết Sơn đều cầng kiếm đồng ra bao vây chung quanh vợ chồng Thạch Thanh. mở cuộc tấn công.

Bạch van Kiếm biết rằng mười hai tên sư đệ quyết không thể nào địch nổi vợ chồng Thạch Thanh. Dù cho cả mình gia nhập chiến cuộc cũng chưa chắc nắm được phần thắng.

Hắn cảm đang ngẩn ngơ thì Thạch Thanh đã lên tiếng :

— Bạch sư huynh ! Vợ chồng tại hạ liên thủ với nhau đã có chiến được một chút thương phong, nhưng chưa có thể nói là đã phân thắng bại. Vợ Bạch sư huynh hãy tiếp chiến nữa đi !

Thạch Thanh dứt lời, phóng kiếm đâm tới Bạch van Kiếm.

Bạch van Kiếm là người có địa vị khá cao trong võ lâm, đã nhiều lần không có quyền đương thủ khiêu chiến nữa. Nhưng Thạch phái chiêu nước thì hắn có thể chống lại. Hắn lẩm bẩm :

— Được lắm ! Bây giờ lấy một chọi một, tà quyết đấu với người một tay tử chiến.

Hắn liền vung kiếm lên gạt rồi nghiêng người đi phóng ra một chiêu phản tích.

Bây giờ Bạch van Kiếm đấu với một mình Thạch Thanh đã nhiều tình thế khác trước. Vừa rồi một mình bên địch với hai người nên luôn luôn vỡ hiểm, phải đem hết tâm lực vào việc phòng thủ. Phần tên công vất đi hai không phát huy được nội lực đến độ chết. Lúc hắn công kích Thạch Thanh còn phải lo phòng thủ Mãn Nhu. Lúc phòng kiếm đâm Mãn Nhu lại còn lo đề gạt Thạch Thanh ở bên này. Bây giờ một người đấu với một người, một kiếm chọi với một kiếm. Bạch van Kiếm được sánh tay hơn nhiều.

Nghĩ tới cái bại nhục vừa qua. Bạch van Kiếm lập tức trở bảy mươi hai đường Tuyết Sơn kiếm pháp phóng ra như gió tập mưa sa bằng những chiêu cực kỳ lợi hại. biến ảo.

Tòa miếu thờ địa không rộng mấy, thanh trường kiếm của Bạch Van Kiếm vừa vung lên mấy đường, khắp gian đại điện khí lạnh ghê người, Thạch Thanh không khỏi ngầm ngầm khích hai bụng bảo thầm :

— Khí hàn tây bắc quả nhiên danh bất hư truyền. Thiệt là một tay kiếm sĩ đúng vào bậc nhất trong võ lâm hiện nay.

Y liền phân khởi tinh thần, bao nhiêu điều sở học cũng trở ra hết. Y lâm bẩm :

— Ta phải cho người biết kiếm pháp của Huyền tố Trang ta cũng chẳng kém gì phái Tuyết Sơn của ngươi.

(còn nữa)

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

Chuyện Saigon Thủy Cục

Hôi nào tới giờ, Saigon Thủy Cục bị thiên hạ tấn công tơi bời, nhưng hôm nay thì L.L. xin khen ông Thủy Cục một... phát cho vui vẻ cả làng.

Số là trụ sở của bên BÌNH MINH tại 211 đường Nguyễn thái Học xài nước thống rồi quá xá cỡ, trội gần gấp đôi số lượng đã dùng trong tháng trước, ông Thủy Cục bèn gửi mình giám BÌNH MINH xét nhắc nhở chứng tôi xem có ăng nước nào bư bả gì không mà... trả tiền nước thấy cao vậy.

Cái điều nhắc nhở nầy thật là chí lý và cái nhóm BÌNH MINH nầy sẵn sàng hoan nghênh ông Thủy cục biết lo lắng cho người việc thay một phần tử nào.

Tuy nhiên, cũng xin mạn phép nhắc nhở lại ông Thủy cục, nếu mấy ống rán lo cho các nơi nhà mà ống nước chảy rỉ rí trở thành chảy ồ ồ thì chắc chắn, BÌNH MINH sẽ còn hoan nghênh cao hơng nữa.

TIẾP THEO B TRANG 1

tấn công áo ạt, V.C rút lui. Giữa lúc ấy thì trong hàng xe của Mỹ lửa phát chay đó dội, nhiều chiếc xe phát bốc, thêm sáng bị nổ nhiều tiếng kinh hồn.

Sở cứu hỏa Đô thành đến nơi hợp với đội cứu hỏa quân đội ở Thủ Đức dần áp ngọt nửa tiếng đồng hồ mới dập tắt.

Tổng kết đầu tiên người ta thấy có 64 chiếc xe đủ loại của quân đội Mỹ bị cháy và bị những tiếng nổ làm hư hại, trong số có 30 chiếc hư hại hoàn toàn, ở gian nhà làm vận phòng bị sụp đổ.

Về sanh mạng có 2 tài xế của hãng chết tại chỗ. 2 thợ máy bị thương.

Người ta được biết, có 1 người Mỹ và 2 người quân mất tích.

Nhà chức trách đã tìm thấy 8 quả mìn của V.C trong vào sau hàng nầy không nổ. Chuyên viên đã đến nơi tịch thâu.

Tin tức đầu tiên cho biết sự thiệt hại chung có lối 30 triệu đồng.

TIẾP THEO A TRANG 1

Ông Sửu cũng cho biết thêm rằng Tổng thống chế hay Nội các Chế độ hiện tại có lợi nhiều. Tuy nhiên với Nội các Cối thì tình độ Dân Biểu phải cao. Quốc Hội không thể nào có thể lật đổ Chánh phủ 1 năm 2.3 kỳ liền. Chánh đảng phái thế, đối lẻ trên pháp lý Quốc Hội cũng phải giải tán.

Làm sao tránh độc tài ?

Trả lời một câu hỏi khác, ông Phan Khắc Sửu đưa dẫn nói, V.N. chọn Tổng Thống chế thì rồi đây sẽ thành lập Viện Tối Cao (tức Tối Cao Pháp Viện). Viện nầy thực sự hữu quyền, và sẽ «lôi» ông Tổng Thống ra xét xử rất phân minh khi xét thấy ông nầy có đủ bằng cớ là có tội.

HỎI : Nếu là TỔNG THỐNG chế thì làm cách nào cho Tối cao pháp viện và Viện Bảo Hiến có quyền lực tuyệt đối để kiểm soát và phán xét các việc làm của vị TỔNG THỐNG khi mà quyền của TỔNG THỐNG quá rộng ?

ĐÁP : Trên thì có Thượng Nghị Viện, rồi đến Hạ Nghị Viện. các cơ quan nầy sẽ cản cự theo Hiến Pháp và khi ông T.T. làm bậy hay độc tài, vì hư đưa ra tòa án xét xử như thường.

Ông Phan Khắc Sửu còn nói thêm là, Tổng thống chế cũng không thể nào độc tài được... vì có độc tài được hay không tùy thuộc khi thiếu ra bản Hiến pháp. Khi thiếu ra Hiến pháp phải có những điều lực gắt gao hạn chế thì ông Tổng Thống không thể nào thực hiện độc tài được cả.

Ông cũng nói thêm, nhưn dịnh du V.N có chọn Tổng Thống chế chẳng nữa, thì việc hành pháp cũng phải phù hợp với dân chúng V.N và khác hẳn với ngoại bang.

Chánh phủ vững nhưng không độc tài

Trả lời một câu khác, ông Phan Khắc Sửu nói rằng, nếu là Tổng thống chế cần phải để cho Chánh phủ vững để trên quyền hành thì độc tài vì còn Tối Cao (Pháp Viện) giải quyết mọi vấn đề khó khăn trong 4 năm.

Đưa ý kiến về làm thế nào có thể chế chánh trị phù hợp với dân cựu Quốc Trưởng Phan Khắc Sửu nói :

— Trong tình thế hiện tại, thế nào cũng phải cải cách sau vụng trên phương diện kinh tế, Xã hội, chánh trị v.v... mới có thể phù hợp với nhân dân.

Thắng được cộng sản phải nhờ thế nhân dân

Cựu Q.T. VNCH nhận định rằng muốn thắng Cộng sản thực sự tôi nhiên phải nhờ ở thế của nhân dân. Q.H.L.H vừa qua thành hình là bước đầu tiên đã năm được thế nhân dân.

Về sao nay Chánh Phủ phải do toàn dân tự do chọn lựa và bầu lên, điều thành công đang kể là, khi Chánh Phủ nào đó đứng ra lãnh đạo phải có sự đồng ý chung của các đảng phái, đoàn thể, Tôn giáo v.v...

Hòa giải là điều tốt và rất cần

Đáp câu hỏi về việc hòa giải giữa Chánh Phủ và Phật Giáo, ông Khắc Sửu nói :

— Tôi nhận thấy giữa Chánh Phủ và Phật giáo tìm phương thức hòa giải là điều rất tốt.

a chánh phủ cũng nên tìm cách ôn hòa để tiến đến hòa giải. Cũng theo ông Sửu thì trên phương diện chánh trị hiện nay rất cần sự hòa giải...

Để cập đến những việc lâm trong tương lai của mình, ông Phan khắc Sửu cho biết ông phải tranh đấu để V.N. có tự do dân chủ như các nước Tây phương.

Ai tuyên bố bỏ nào sai thì sẽ chịu trách nhiệm trước pháp lý. báo nào làm sai — có bằng cớ — thì sẽ trừng phạt, nhưng phải để báo chí nói tự do.

TIẾP THEO H TRANG 1

Âu Châu.

Sự giải quyết vấn đề Đức phải phù hợp với quyền lợi các quốc gia làn cận Đức nhưng không được đặt ra vấn đề biên giới hiện tại của Đức và ngăn chặn Đức có khả giới nguyên tử.

Để đi đến giải Pháp đó, hạp nghị vàng khi có một sự bắt cầng thăng đề bình thường hoá cuộc hàng giao giữa các nước Âu châu thì cuộc giải quyết sẽ dễ dàng hơn.

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Lại một lần nữa Tổng thống Johnson nhắc lại rằng Mỹ không hề có tham vọng lãnh thổ ở Nam Việt Nam nhưng chiến đấu với mục đích duy nhất là chống mình rằng bọn chuyên chế không thể cưỡng bách người khác theo ý muốn của chúng bằng cách khiêu bạo động.»

Tổng Thống nói thêm : « Chúng tôi muốn ngăn cản sự thành tựu của cuộc gây hấn. Tôi muốn đề cho một Quốc Gia trẻ trung rút kinh nghiệm trong đau chứ mà không bị đại bác của bọn xâm lược đe dọa ».

TIẾP THEO H TRANG 1

Bằng Sơn và An Khê, vì vậy các binh đoàn I Hoa kỳ đã được 120 trực thăng ồ ạt chở đến tăng cường, nhằm cắt đứt các đường rút lui của chúng vào vùng rừng núi cao nguyên trung phần.

Một phi cơ trực thăng và 1 chiến đấu cơ F.100 của Hoa kỳ đã bị VC bắn rơi trong cuộc hành quân nầy

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ sáu 16-9-1966 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ bảy)
(Trưa thứ bảy 17-9-1966 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Nguyễn Tấn Chức 87 ter, Phát Diệm — SAIGON
B.S. Nguyễn văn Nhung 278, Trịnh Minh Thế, Khánh Hội — SAIGON
B.S. Nguyễn Nhơ Hạnh (nữ) 68, Hiền Vương — SAIGON

Quanh vụ cấp tình nhân ôm nhau tự tử trên hồ phố

HẬN TÌNH MANG XUỐNG TUYỀN ĐÀI CHƯA TAN!

● Nàng quyết trọn đời yêu anh bình nhì... và hơn 1 lần đã từ khước mối tình của một viên SĨ quan.

♦ của TRẦN TUẤN HẢI

Nhà BÌNH MINH đã loan tin trong số báo hôm qua, thanh niên tên Huỳnh văn Vàng 20 tuổi, binh nhì Biệt Động Quân và cô Huỳnh thị Trung 16 tuổi, vì duyên nợ không thành, nên cả hai cùng uống thuốc độc rồi đến nhảy đến nằm ngoài bờ hồ phía trước nhà hàng Kim Sơn đường Phan Đình Phùng.

Cặp tình nhân này đều chết, sau khi được được vào bịnh viện D.T.

Đi tìm sự thật của mối tình nhiều nhân đang chờ đợi bàn tay

Nhận được những điều đặc biệt sau đây :

Em quyết yêu anh bình nhì

Tuy mới 16 tuổi nhưng cô Huỳnh Thị Trung cũng có vẻ đang đầy đặ tuyệt vời và có chửi đính nhan sắc Với mỗi nhan sắc ấy đã làm cho một Sĩ Quan nọ ở gần nhà cô lúc đầu đã ý — rồi đần đần trông «cây ái» với người đẹp...

Nhưng đau khổ cho viên Sĩ quan kia, vì nhiều lần chỉ ngỏ ý đưa tình cô Huỳnh Thị Trung liền cho chàng ta biết rằng đã yêu, mà người yêu nàng lại anh binh nhì.

Anh chàng sĩ quan vẫn đau khổ không tỉ, trước sự khước từ tình của cô. Trong, và không biết có phải vì chuyện khước từ ấy cho nên là cô sự hay là vì việc chi đó mà gia đình cô Trung biết được chuyện hoàng của cô.

Thế là mộng lành đập xây từ lâu bị đổ vỡ trước sự chống đối của gia đình. Tuy bị ngăn cách, nhưng mối tình ấy vẫn đậm đà trong tim thằm lén lút.

Cô Trung và anh Vàng thường tuyên bố với bạn bè thà là chết... còn nếu phải thì nhớt định phải nên nghĩa sự chăng...

Theo lời người biết chuyện, thì cô Trung đã mang ý nghĩ sẽ từ tử từ lâu lắm. Nhưng ý nghĩ ấy phải đình trệ là nhờ ý an ủi tích cực của người yêu, anh Vàng hứa với cô Trung là sẽ cố vượt qua mọi trở lực để hai người sẽ chung sống.

Nhưng thời gian qua không đã cho đối quá tìm vàng chân thật yêu nhau được tuyệt ý thế nên họ đành phải đồng đẩy được đề kết liễu cuộc đời. Au cùng là một chuyện tình cay đắng... mà «hận tình mang xuống tuyền đài chưa tan ! »

(Cần 1 k. ...)

THƠ CẢM TA

Kính gởi đồng bào cết tri Quận 5 :

LIÊN DANH LAO ĐỘNG KIẾN QUỐC chúng tôi thân ái gởi đến toàn thể đồng bào lời chơn thành cảm tạ.

Dầu chúng tôi không đác cử vào Quốc Hội Lập Hiến, nhưng rất được đồng bào đề ý khi trình bày tư trưởng và quan niệm của chúng tôi trước đồng bào.

Là những chiến sĩ Lao động «thẳng không kiêu căng, hai không chín nản» chúng tôi nguyện tiếp tục tranh đấu cho Tổ Quốc và Dân Tộc xin cam kết luôn luôn có mặt khi đồng bào cần đến.

Thân ái kính chào đồng bào.

Saigon, ngày 12-9-1966

TM : LIÊN DANH LAO ĐỘNG KIẾN QUỐC

NGUYỄN-ĐẠI-THẮNG
HỨA-VĂN-HIỆP
MAI-THƯƠNG-SƠN
VŨ-ĐẦU-MẬU
NGUYỄN-VĂN-THÂN

GHEN VỢ LÊN VỀ VỚI CHỒNG CŨ

Chàng sĩ tình đâm chết người yêu

BỊ 20 NĂM KHỔ SAI

Sài Gòn : Trong phiên nhóm Đại hình tòa thượng thẩm sáng 14-9-66 đã cải tội đánh người rồi ra số tử và trận đã xử phạt tại cơn Trần Thế Trường, 28 tuổi, 20 năm khổ sai, thay vì tha đuổi đã lên án khổ sai chung thân.

Theo cuộc thẩm vấn, bị cáo, bị can có yêu một cô gái tên Ng. thị Hoa, 22 tuổi đã có một người chồng không hòa thì và đã đặt hết tin tưởng vào cô gái nầy.

Trong lúc hai người sống chung với nhau ở Biên Hòa, thị Hoa thường lén lút trở về với người chồng cũ tên Oanh ở Thủ Đức.

Mấi khi được chồng bạn cho biết thị Hoa thính thoảng vẫn đi lại với người chồng cũ. Trường nổi giận nên ngày 5-5-65 đưa vợ về Saigon ăn chơi một ngày với mục đích dụ thời gian để khuyên thị Hoa nên chấm dứt với người tình cũ để cùng mình xây dựng tương lai.

Sau khi đi xem chớp bóng về hai người tới thuê một căn phòng ở cơ ngày đó ăn đồ quý đến phá hoài vậy.... cả ! »

«Nhảy đầm trên xác chết»

Bước ra khỏi cửa phòng lòng đau như dắt, nhưng nơi nhà Hương giờ đây như người xét hồn khiến cho biết lắm gì hơn... ngoài việc khóc lóc kể lể.

Trong lúc ấy, trước cửa phòng của ông «cún nhân đã thế» kia, người ta thấy vài ba cô ý tá mặc đồ trắng phếu với đôi khăn khăp thấp tay đặt trên mũ lưu hoi, thân nhiên kể đứng người nghe nhạc...

Nhiều cô vừa cười cợt vừa nói nhỏ nên chưa nhảy đầm trên nền gạch... khi nghe đến đoạn nhạc vẽ trường.

Chu choa ! Được hành lương đầy đủ bằng thứ của nhà nước, lại đem đến cơ hội hợp bàn đề... «Kẻ chuyện đời xưa» cho nhau nghe, thì chẳng gì sướng cho bằng.

Hy có biết đâu người bạn lộc bị «bắt cặp» đề nói chuyện vui vẻ, thì đàng kia — ở các căn phòng có biết bao bịnh nhân đang chờ đợi bàn tay bác sĩ của họ ? Đối chân họ rành ran đề « nhảy đầm », mà không « đời gót ngọc » đến sân sóc giúm các con bịnh. Thật tình là họ đã « nhảy đầm trên xác chết của các bịnh nhân » chớ chẳng gì nữa... mà bảo chăng !

Ông « cún nhân đó thế » thì sự mất giác ngộ. Các cô Y Tá thì bận «nhảy tuýt». Mấy «xúc» Y-Tá lại chn bận hơn nữa : vì phải nghe các «người đẹp» nói chuyện «xóm trên xóm dưới»...

Thế thì bịnh nhân chỉ còn cái nước đi... chầu... trời !...

(Còn tiếp)

TIẾP THEO M TRANG 1

ông : Phạm thanh Lâm kỷ sư công chánh 37 tuổi ở số 16 đường Bà Lê Chân Tân Định, ông Nguyễn hợp Oanh 52 tuổi, kỷ sư công chánh ở số 183 Lê đại Hành, ông Lê Huỳnh bá Thời 29 tuổi kỷ sư công nghệ ở 36—55 đường Lam Sơn Gia Định và Nguyễn Đình Cư 28 tuổi kỷ sư điện học ở số 131/6 đường Phan đình Phùng Saigon.

Người ra cố 10 người là thương Phạm thị Tự 9 29 tuổi, Phạm văn Liên Hoa 28t. Nguyễn đình Lý 48 t. Nguyễn văn Hoa 35 tuổi. Huỳnh Ngọc Hiệp 18 tuổi, Phan văn Khương 35 t., Phạm văn Lâm 20 t

TIẾP THEO K TRANG 1

một số bao rồi thôi lên xem tâu thoát. Có người đã trông thấy được số xe Taxi nói trên. Sau khi bọn cướp tâu thoát nhờ người lối xóm đến nơi mở tuýt vy chẳng khỏi chủ liên đến trình với nhà chức trách.

Cùng ngày nói trên, bà Đoàn thị Tinh 37 tuổi, ngụ tại hẻm 150 đường Võ Tánh, đang người trong nhà, bị hai tên cướp đi xe Vespa xông vào nhà vụ hiếp đề cướp tiền lẫn nhưng như có người trở lại lên nên tên cướp không kịp lấy được tiền bạc mà chỉ mới cướp được 1 máy thu bằng tối tâu thoát.

TIẾP THEO O TRANG 1

là lẽ ở nhiên vậy. Đông bắt nên chánh quyền, đưng bận đến bản thân mình, mà nên trong nguyên coi tại sao mình bị mất chức.

Đừng hỏi tại sao ?

Chỉ cần 1 số cán bộ các guồng máy cấp sở, những bề bối bị quyền riêng lợi tư thì ông Quận Trưởng sớm muộn gì cũng xác năng vô thống đi nghỉ xả hơi.

Trên nữa, nếu các ông Quận trưởng mà nhân thú đục phúc trình nghe báo các thì ông Tỉnh có thể bị thay bắt ngộ. Đó là chưa kể những vụ bỉ lỉ thường xảy ra ở nhiều địa phương, cán bộ chống cán bộ, cấp thủ ý thế lực đưa bọn đàn cán tố ... hy hiếp đập cấp chỉ huy của mình. Đó là lỗi lầm to tát trong việc phân quyền và công tự không minh bạch. Ông lớn lại nhờ uy thế ông nhà để chống cố địa vị hoặc sự ông nhà «đàm thoại» Cớ cái tình trạng cảnh rập bại nhau (nếu không công phe) giữa những người quanh mình là công bình thì hỏi họ còn tâm tư thời gì đâu để làm việc cho dân ?

Xin thống cảm cái khổ của chúng tôi

Trước khi viết bài này nhà báo tỉnh bày tất cả những vấn đề nóng chết của dân với mỹ ý góp phần nào vào công cuộc xây dựng nông thôn, chúng tôi đã thấy nước mắt nhiều khó khăn khi phải nói sự thật.

Vì như ai cũng biết có những sự thật không nên nói và thật mất lòng.

Tuy nhiên, chúng tôi sẽ cố gắng viết nói « Chánh Phủ của người nghèo » chắc phải coi dân là trọng Nhưng dân sao chúng tôi vẫn xin đồng bào đọc giả cảm thông cho.

(CÒN TIẾP)

XEM TRANG 3:
● BỒ LONG
KIẾM KHÁCH

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

(TIẾP THEO TRANG 1)

tý lường dân-chủ tự do thật là trọng đại.

Chúng ta phải ý niệm rõ ràng trách nhiệm của mình đề ngăn chặn phá tan tất cả những nạn mồ độc tài của bất cứ cá nhân nào, mà từ đâu đến. Độc tại còn được dung dưỡng là ta nhận nào, mà từ đâu đến. Độc tại còn được dung dưỡng là ta thiếu chánh nghĩa đề bắt buộc thế giới cũng như khối Cộng phải chấp nhận lập trường cũng như quyết định của chúng ta.

Vẻ phần đồng bào Miền Nam, chúng ta cũng phải hiểu rằng đề giữ vững Miền Nam, nơi sinh sống hiện thời của những người VN yêu chuộng tự do, chúng ta cần biết trở thức trạng Miền Nam hiện tại để có được một thái độ vững vàng trong bước đầu xây dựng đất chín nầy.

Chúng ta cần có một Hiến pháp dân chủ, một Quốc Hội Lập Pháp đại diện xứng đáng cho đại da số nhân dân Miền Nam và một chánh phủ do nhân dân chúng ta đề ra.

Chúng ta chưa giác ngộ quyền lợi, chưa ý thức được trách nhiệm minh, nhẹ dạ trước mưu mô của những kẻ vô trách nhiệm nhiều tham vọng, tức là đưa Miền Nam vào chân tối tăm, làm hại tất cả những người VN yêu chuộng tự do đang chung sống trên mảnh đất nầy, mà còn diệt tất cả hy vọng thoát khỏi gông cùm Cộng Sản của đồng bào ta đang sống tại Miền Bắc,

Nhân dân Miền Nam đã đến lúc phải thức tỉnh trước khi quá trễ.

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG
BÁO BÌNH MINH
173, Phạm ngũ Lão, Saigon
N.Đ. 6/BTT-BC. 12-11-63
QUẢN LÝ :
Nguyễn phước Thạnh

MỚI
Số 8
Đã phát hành
ĐẶC BIỆT BÀY TRỪ
MA TÚY
Những nhà vẽn danh tiếng trên thế giới đều thí nghiệm chất MA-TÚY vào người của họ để tả ảo giác, ảo ảnh mà họ cảm thấy.

ĐẶC BIỆT :
CHÁNH KHÁCH VIỆT ĐANG LÀM GÌ Ở PHÁP ?
★ NGOÀI RA KỂ TỪ 15-9-1966
Nhựt báo « TIẾNG-VIỆT »
đáp ứng đòi hỏi của hàng vạn độc giả THỜI SỰ MIỀN NAM và LẼ SỐNG MỚI sẽ tung ra :
1·) NANH VUỐT HẮC-LONG Gián điệp của LÊ MINH HOÀNG THẢI SƠN
2·) NGƯỜI ĐẸP PHIÊN NGUNG Đã Sử vỏ hiệp của SƠN LINH
Đồng thời với những tiểu thuyết mới :
HIỂU THUẬN (An-Khê) ● LỐI THOÁT (Cô Phương Tà)
HOÀNG-PHỐ trả lời độc giả hỏi luật và chỉ dẫn thủ tục tố tụng.
Bác Sĩ CHƠN-NGÔN trả lời hỏi thuốc
HUYỀN-LINH đoán vận mạng mỗi ngày hộ bạn đọc
VÀ CÒN NHIỀU BẤT NGỜ NỮA, NAY MAI...

THOA CRÈME THORAKAO, NUÔI DA MẶT MỊN MÀNG XINH TƯƠI, KẾT QUẢ 100%